Nomen possessoris si tu cognoscere velis
In Boskewitz nicolaus est iste vocatus

1977
L
1058

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-142904-p0001-8

Cb 120

Script. Rom. in Quarto
N.o 41

II 2.b 19

Marci Tullij Ciceronis Epiſtole aliquot elegantiores ſelecte. quibus nihil melius. nihil fructuoſius ſtudioſis ipſis adoleſcentibꝫ prelegi poteſt.

Sἡ μοἰωσαἰ ἀράγυροστησ

¶ Intermiſſa quoqꝫ ſunt locis ſuis greca quedã hactenus in ceteris deſiderata. Nec omiſſum deniqꝫ. quoto Ciceronis libro Ep[ist]le ipſe ad exẽplar Aldi atqꝫ Creſcẽtinatis iã tãdẽ correcte ꝯtineant

Ioãnis Murmellij Epigrãma

Marcus in eloquij Cicero ſtetit arce latini
Vergilij palmam culta poeſis habet
Hunc ediſce. tibi ſi ſunt bona carmina cordi
Illum. ſi numeris verba ſoluta placent

Ortwini Gratij Diſtichon

Laudibus innumeris toto celebrabitur orbe
Eloquium Marci qui Ciceronis amat

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-142904-p0003-9

¶ Joſephus Horlennius Segenenſis. Joanni Bage/
manno. atq̃ Hermanno Aquenſi liberaliũ artium ma/
giſtris perpetuam felicitatem.

NEmo eſt qui nõ intelligat viri doctiſſimi atq̃ humaniſ/
ſimi. quãtã pueris noſtris afferat vtilitatẽ M. Cicero/
nis epiſtolaꝝ diligens explaratio. Nempe q̃ tãtũ excellu
it eloquio. vt om̃es omniũ gentiũ atq̃ etatuꝫ oratores
nullo diſſentiente ſuparit. aut certe adequerit. Quare licꝫ alij litte/
ratores ſuis exponãt auditoribꝫ Franciſci Philelphi familiares epi
ſtolas. ego meis veſtro more Tulliane eloquentie ſcaturiginẽ ape/
riam. vt diſcant eſſe longe iucũdius ex fonte q̃ꝫ ex riuulis venã du
cere. Herent em̃ ⁊ ſemꝑ herebũt in animis hominũ doctorũ. quecũ/
q̃ꝫ a primis vnguiculis ex Ciceronis facũdia tanq̃ꝫ ex nutricis hu
beribꝫ ſuxerũt. Non eſt tamen q̃ꝺ Philelphi epiſtole elegantiſſime
mihi diſpliceant (hoc em̃ eſſet non ſecus diſplicere q̃ꝫ Philelpho
Quintilianus omniuꝫ clariſſimus orator diſplicuit) ſed id noſtra
expetit oratio. vt in primis adoleſcentes in hoc Ciceronis libro. q̃/
ſi ameno prato rhetoricos flores carpant. ac deinde in eloquẽtie ſer
ta collectos quaſi aureo filo coniũgant. Multi multas ſcripſerũt
epiſtolas. ſed nõne hic noſter Tullius velut anteſignan⁹ ac vexil/
larius ceteris antecedit. Cecus animi me hercle eſſet. qui non tam
calamo q̃ꝫ pedibꝫ in noſtrã iret ſententiam. Ingenue Antoni⁹ Co/
drus magne eloquentie Vrceus vel (vt potius dixerim) amphora

Quicq̃d temporibꝫ meis
Aut vidi aut ſtudui libens
Omne illud Cicero mihi
Felici dedit omine

Et que ſint Hubertini
Creſcentinatis verba audiamus ſic ſcribentis Quãobrem pueros
adoleſcenteſq̃ꝫ om̃es nõ ſolum exhortor. verũetiam obſecro. vt elo
quentie ſtudijs. que maximã gloriã hominibꝫ affert. totis viribus
incumbant. atq̃ꝫ adeo ex familiaribꝫ epiſtolis Ciceronis initia ſu/
mant. has die noctuq̃ꝫ legant. has ediſcant. has imitentur. in his
ſe exerceant. his ſe oblectant. Deinde alios Ciceronis non min⁹ eru
ditos q̃ꝫ elegãtes libros euoluãt. Ut t̃n alios quoq̃ꝫ Romane lin
gue probatos auctores ita legant. vt hunc vnũ ſibi vel vexillife/
rum vel potius ducẽ ꝯſtituant quẽ ſequãtur. Neq̃ꝫ em̃ ſine cauſa a
Quintiliano dictũ eſt. eum poſſe ſcire ſe plurimũ ꝓfeciſſe cui Cice/
ro placebit. Recte etiã ſipontin⁹ ille Perott⁹ in ope grãmatico q̃/
rens. q̃s maxime ꝓponẽdus ſit. queꝫ ſtudeant adoleſcẽtes imitari:
Rñdet M. Cicero. Hic em̃ in om̃i dicendi genere omniũ optim⁹
fuit. Hũc ſolũ preceptores legãt. hũc diſcipuli imitent̃. nec modo

verba eius hauriant. ſed etiã clauſulas. quin etiã partes ipſas epi-
ſtolaꝝ interdũ furent̃ ⁊ ſuis inſerãt Ita em̃ fiet vt ſucco Ciceronis
quaſi lacte nutriti. veri illiꝰ imitatores euadãt. Adde qđ Hermã-
nus Buſchiꝰ Paſiphilus amicꝰ meꝰ (vt eſt omniũ ſtudioſoꝝ) in-
tegerrimꝰ. nobile huiꝰ germanie noſtre decus. toties ſelectas ex Ci-
cerone epiſtolas publice eſt ꝓfeſſus. vt auditores (quos habuit eti-
am doctiſſimos) a Tulliano lepore nõ deficerẽt. Accedit ad hec Ia-
cobꝰ Montanꝰ. vir nõ tam doctrina q̃ȝ religione excellẽs. q̃ ſuos q̃s
hȝ honeſtiſſimos ꝯtubernales in Ciceronis epl'is anxie erudire nõ
ceſſat. Hoc etiã Timãnꝰ Camenerꝰ Chriſti Ieſu ſacerdos celeberri-
mus. ac ſcholaꝝ moderator famatiſſimꝰ. vbi ſecretiꝰ cepit ſciſcita-
ri. voluit vt quottannis in ludo ſuo Ciceronis epl'e interp̃tarentur
ſciebat em̃ Tulliano nectare potatos adoleſcẽtes qñq̃ȝ patrie orna-
mentũ haud exiguũ eẽ allaturos. Sȝ ne epl'a hec in hiſtoriã exeat.
haſce epl'as iã denuo ex Aldi Romani libello correctas ⁊ adamuſ-
ſim emẽdatas vobis cãdidiſſimi magiſtri nũcupo. ne eã reȝ in q̃ ⁊
vos olim laboraſtis om̃ino neglectũ doleatis. Bñ valete muſaruȝ
cultores amatiſſimi. meq̃ȝ vt facitis amate Monaſterij pridie
idus Auguſti Anno poſt partum virginis Milleſimo quingen-
teſimo decimoſexto

¶ Sequũtur epl'e ex p̃mo Ciceronis libro collecte

¶ M. T. C. Pub. lentulo ꝓconſuli. S. P. D.

AVlo trebonio. qui in tua ꝓuincia magna negocia ⁊ am-
pla ⁊ expedita hȝ. m'ltos annos vtor valde familiariter
Is tũ antea. ⁊ ſuo ſplendore. ⁊ noſtra ceteroꝝq̃ȝ amico-
rũ ꝯmẽdatõe gratiſſimꝰ in ꝓuincia ſp̃ fuit. tũ hoc t̃pe ꝓpter tuũ in
me amorẽ. noſtrãq̃ȝ necitudinẽ vehementer ꝯfidit. his meis l'ris ſe
apud te gratioſuȝ fore. q̃ ne ſpes eũ fallat vehemẽter te rogo ꝯmen-
doq̃ȝ tibi oĩa eiꝰ necgocia. liberos. ꝓcuratores. familiã. In p̃miſq̃ȝ
vt q̃ T. Appiꝰ de eiꝰ re decreuerit ea ꝯprobes oĩbuſq̃ȝ rebꝰ eũ ita tra-
ctes vt intelligat noſtrã ꝯmẽdatõeȝ nõ vulgarẽ fuiſſe. Uale

¶ M. T. C. Publio Lentulo. S. P. D.

QUe geratur accipies ex pollione. qui om̃ibꝰ negocijs non in-
terfuit ſolum. ſed prefuit. Me in ſummo dolore. queȝ in tuis
rebus capio. maxime ſcȝ cõſolat̃ ſpes. qđ valde ſuſpicor fore. vt in-
fringat hominũ improbitas ⁊ ꝯſilijs tuorũ amicorũ. ⁊ ipa die. qua
debilitatur cogitatõẽs. ⁊ inimicoꝝ. ⁊ proditorũ. Facile ſecũdo loco

me cõſolat recordatio meoꝝ tempoꝝ. quoꝝ imaginē video in re-
bus tuis. Naꝫ ꝛ ſi minore in re violat tua dignitas quã mea ſalus
afflicta ſit. tñ eſt tanta ſimilitudo. vt ſperem te mihi ignoſcere. ſi ea
nõ timuerim: que ne tu qdem vnqꝫ timenda duxiſti. Sed pſta te eũ
qui mihi a teneris (vt greci dicũt) vnguiculis es cognitus. Illuſtra
bit (mihi crede) tuã amplitudinē hominũ iniuria. A me oĩa ſum
ma in te ſtudia officiaqꝫ expecta. nõ fallã opinionē tuam. Uale

¶M. T. C. Publio Lentulo. S. P. D.

DE omib⁹ reb⁹ que ad te ptinent. quid actũ. qd ꝯſtitutũ ſit. qd
Pompeius ſuſceperit. optime ex Emplatorio cognoſces q̃
nõ ſolũ interfuit his reb⁹. ſꝫ etiã prefuit. neqꝫ vllũ officiũ erga te ho
minis amantiſſimi. prudentiſſimi. diligentiſſimi preterimiſit Ex eo
dem de toto ſtatu reꝝ ꝯmuniũ cognoſces. que qles ſint nõ facile eſt
ſcribere. Sunt qdem certe in amicoꝝ noſtroꝝ poteſtate. atqꝫ ita
vt nullam mutatoēm vnqꝫ hac hominũ etate habitura res eſſe vi-
deatur. Ego quidē vt debeo. ꝛ vt tute mihi precepiſti. Et vt me dig
nitas vtilitaſqꝫ cogit. me ad eius rões adiũgo. quē tu in meis rõ
nib⁹ tibi eſſe adiũgendũ putaſti. Sed te nõ pterit q̃ ſit difficile ſen
ſum in repub. preſertim rectũ ꝛ ꝯfirmatum deponere. Uerũtñ ipſe
me ꝯfirmo ad eius volũtatem a quo honeſte diſſentire nõ poſſum
neqꝫ id facio (vt forſitan qbuſdam videoꝛ) ſimulatõe. tãtũ ēm ani-
mi inductio. ꝛ me hercule amoꝛ erga Pompeiũ apud me valet. vt
que illi vtilia ſunt. ꝛ que ille vult. ea mihi oĩa iam ꝛ recta ꝛ vera vi-
deant. Neqꝫ (vt ego arbitroꝛ) errarent. ne aduerſariũ qdē ei⁹. ſi cum
pares eſſe non poſſent. pugnare deſiſterent. me qdē ꝛ illa res ꝯſola
tur qd ego is ſum. cui vel maxime ꝯcedant oēs. vt vel ea defendã
que Pompeius velit. vel taceã. vel etiaꝫ (qd mihi maxime libet) ad
noſtra ſtudia me referã litteraꝝ. qd pfecto faciaꝫ. ſi mihi p eiuſdem
amiciciã licebit. q̃ ēm ꝓpoſita fuerãt nobis cũ ꝛ honoꝛib⁹ ampliſſi
mis ꝛ laboꝛib⁹ maxis ꝑfuncti eēm⁹. dignitas i ſentẽtijs dicẽdis. li-
bertas i repu. capeſſẽda. ea ſublata tota. ſꝫ nec mihi mag⁹ q̃ oib⁹ Nã
aut aſſentiẽdũ ē nulla cuꝫ grauitate paucis. aut fruſtra diſſentiẽdũ
Hec ego ad te ob eã cãm maxīe ſcribo. vt iã de tua q̃qꝫ rõe meditere.

Cõmutata tota rõ ē ſenatus. iudicioꝝ. rei totius publice. ociũ no/
bis exoptandũ eſt. qđ. ij. q̄ potiunt̃ reꝝ preſtaturi vident̃. ſi q̇dã ho
mines patienti⁹ eoꝝ patientiã ferre potuerint. Dignitatē q̇dē illam
ꝯſularē fortis. ⁊ ꝯſtantis ſenatoris. nihil ē. qđ cogitem⁹ A miſſa eſt
culpa eoꝝ. q̇ a ſenatu. ⁊ ordinē ꝯiũctiſſimũ. ⁊ hoīem clariſſimũ ab/
alienauerũt. Sꝫ vt ad ea. q̄ ꝯiunctiora reb⁹ tuis ſunt. reuertar. Pom
peiũ valde tibi amicũ eē cognoui. ⁊ eo ꝯſule (quantũ ego ꝓſpicio)
oīa q̄ voles. tu obtinebis. qb⁹ in reb⁹ me ille ſibi affixũ habebit. ne/
q̧ a me vlla res. q̄ ad te ꝑtineat negliget̃. Neq̧ eum verebor ne ſim
ei moleſt⁹. cui iucundũ erit. etiã ꝓpter id ipm. qđ me eē gratũ vide
bit. Tu velim tibi ita ꝑſuadeas. nullã rē eē minimã. q̄ ad te ꝑtine/
at. q̄ mihi nõ charior ſit. q̄ꝫ mee res oēs. idq̧ cũ ſentiã ſedulitate
mihi metipe ſatiſfacere nõ poſſum. rē q̇dē ipa ideo mihi nõ ſatiſfa/
cio. qđ nullã partē tuoꝝ meritoꝝ nõ mõ referenda. ſꝫ ne q̇dē cogi/
tandi gr̄a. ꝯſeq̄ poſſum. Rem te valde bn̄ geſſiſſe rumor erat. expec/
tabant̃ lr̄e tue. de qb⁹ eram⁹ iã cũ Pompeio locuti. q̄ ſi erũt allate.
noſtꝝ ſtudiũ extabit in ꝯueniendis magiſtratib⁹. ⁊ ſenatorib⁹. Ce/
tera q̄ ad te ꝑtinebũt. cũ etiã plus ꝯtēderim⁹ q̄ꝫ poſſumus. minus
tamē faciemus q̄ꝫ debemus.

¶ M. T. C. Ualerio Juriſcõ. Salutē plurimã đt

Cur enĩ hoc tibi nõ gratificer neſcio. ꝑſertim cũ his tēporib⁹
audacia ꝓ ſapientia liceat vti. Lētulo nr̄o egi ꝑ lrãs tuo noīe
grãs diligēter. ſꝫ tu velim deſinas iam nr̄is lr̄is vti. ⁊ nos aliqñ re/
uiſas. ⁊ ibi malis eē. vbi aliq̇ nũero ſis. quã iſtic. vbi ſol⁹ ſapere vi/
deare q̄ꝫ q̄ꝫ q̄ iſtinc nũc veniũt. partim ſuꝑbum te eē dicũt. qđ nihil
rn̄deas. partim ꝯtumelioſuꝫ. qđ male rn̄deas. Sꝫ iã cupio tecũ co
ram iocari. Quare fac vt q̄ꝫ primũ venias neq̧ in Apuliã tuã acce
das vt poſſim⁹ ſaluum te veniſſe gaudere. Nam illo ſi veneris. tã
q̄ꝫ vlyſſes cognoſces tuoꝝ neminē Uale.

¶ Sequunt̃ ep̄le ex ſcđo Ciceronis libro collecte.

¶ M. T. C. Curioni. S. P. D.

Quanq̧ me noīe negligētie ſuſpectũ tibi eē doleo. tñ nõ
tã mihi moleſtũ fuit accuſari abs te officiũ meũ q̄ꝫ iu/

cundū reqri. preſertim cū in q̄ accuſabar. culpa vacarē. in q̄ aūt de-
ſiderare te ſignificabas meas lrās pre te fers pſpectū mihi q̄dē ſed
tn̄ dulcē. ⁊ optatū amorē tuū. Eq̄dē nemīnē ꝑtermiſi. quē q̄dē ad
te ꝑuentuꝝ putarē. cui lrās nō dederim. etenī q̄s ē tā in ſcribēdo im
piger quā. ego a te ꝟo bis. terve ad ſummū. ⁊ eas ꝑbreues accepi.
Quare ſi iniquus es in me iudex. ꝯdēnabo eodem ego te crimine.
ſin id me facere noles. te mihi equū ꝑbere debebis. Sꝫ de lrīs hacte-
nus. nō enī vereoꝛ. ne nō ſcribēdo te expleā. pſertim ſi in eo genere
ſtudiū meū aſpernabere. Ego te abfuiſſe tā diu a nobis. ⁊ doleo. q̄d
carui fructu iucundiſſime ꝯſuetudinis. ⁊ letoꝛ q̄d abſens oīa cum
magna dignitate es ꝯſecutus. q̄dq̄ȝ in oīb⁹ tuis reb⁹ meis optatis
fortuna rn̄derit. breue eſt. q̄d me tibi ꝑcipere me⁹ incredibilis in te
amoꝛ cogit. Tanta ē expectatio vl' animi. vel ingenij tui. vt ego te
obſecrare. obteſtariq̄ȝ nō dubitē. ſic ad nos ꝯfirmat⁹ reuertere. vt
quā expectatōem tui ꝯcitaſti. hāc ſuſtinere. ac tueri poſſis. Et q̄m
meā tuoꝝ erga me meritoꝝ memoriā nulla vnq̄ȝ delebit obliuio. te
rogo. vt memineris quātecunq̄ȝ tibi acceſſiones fient ⁊ fortune. ⁊
dignitatꝫ eas te nō potuiſſe ꝯſeq̄. niſi meis puer olim fideliſſimis.
atq̄ȝ amatiſſimis ꝯſilijs paruiſſes Quare hoc aīo nō eē debebis. vt
etas nr̄a iā ingueſcēs. in amore. atq̄ȝ i adoleſcētia ꝯqeſcat tua Uale.

¶ M. T. C. Curioni. S. P. D.

GRaui teſte ꝑuat⁹ ſuꝫ amoris ſummi erga te mei. patre tuo cla
riſſimo viro q̄ cū ſuis laudib⁹ tum ꝟo te filio ſuperaſſet oīm
fortunā. ſi ei ꝯtigiſſet. vt te an̄ videret. q̄ȝ a vita diſcederet. Sꝫ ſpe-
ro noſtrā amicitiā nō egere teſtib⁹ tibi patrimoniū dij fortunēt. me
certe habebis. cui carus eque ſis. ⁊ ꝑiucūdus. ac fuiſti patri. Nēpe
ſtudiū nō defuit declarādoꝝ muneꝝ tuo noīe. ſed nec mihi placuit.
nec cuiq̄ȝ tuoꝝ. quicq̄ȝ te abſente fieri. q̄d tibi. cū veniſſes. nō eēt in-
tegrū. Meā q̄dē ſententiā. aut ſcribā ad te poſtea plurib⁹. aut. ne
ad eam ditere. impetatū te offendā. coꝛāq̄ȝ ꝯtra iſtā rōnem meam
dicā. ut aut te in meā ſententiā adducā. aut certe teſtatū apud aīm
tuū relinquā. q̄d ſenſerim. vt ſi q̄n (q̄d nolim) diſplicere tibi tuum
ꝯſiliū ceperit. poſſis meū recoꝛdari. breui tn̄ ſic habeto. in eū ſtatū

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-142904-p0008-7

tempoꝝ tuū reditū incidere. vt ijs bonis. q̄ tibi natura ſtudio. for
tuna. data ſunt. facilius oīa. q̄ ſunt in repub. ampliſſima ↄſeq̄ poſſis.
q̄ꝫ muneribꝰ. q̄ꝝ neqꝫ facultatē q̄ſq̄ꝫ admirat̄. (eſt eīm copiaꝝ nō ꝟtu
tis) neqꝫ quiſq̄ꝫ ē. q̄n ſacietate iā deceſſus ſit. Sꝫ aliꝫ. atqꝫ oſtende-
rā. facio. q̄ ingredior ad explicandā ratōnem ſentētie mee. Quare
oēm hāc diſputatōm in aduentū tuū differo. Sūma ſcito in expe-
ctatōe te eē. eaqꝫ a te expectari q̄ a ſumma ꝟtute ſummoqꝫ ingenio
expectāda ſunt. ad q̄. ſi es. vt debes. paratꝰ (qđ ita eſſe ↄfido) pluri-
mis maximiſqꝫ muneribꝰ. ꝛ nos amicos. ꝛ ciues tuos vniuerſos ꝛ
rempublicā afficies Illud profecto cognoſces. mihi te neqꝫ chario
rem. neqꝫ iucundiorē eſſe quēquā. Uale.

¶ M. T. C. Curioni. S. P. D.

EPiſtolaꝝ genera multa eē nō ignoras. ſꝫ vnū illđ certiſſimū.
cuiꝰ cā inuēta res ipa ē. vt certiores facerēmꝰ abſentes. ſi qđ
eſſet qđ eos ſcire. aut noſtra. aut ipſoꝝ intereſſet. Huiꝰ gnīs lrās a
me pfecto nō expectas. domeſticaꝝ eīm reꝝ tuaꝝ habes. ꝛ ſcripto-
res. ꝛ nūcios. In meis āt rebꝰ nihil ē ſane noui. Reliq̄ ſunt eplaꝝ
genera duo. q̄ me magnope delectāt. vnū familiare. ꝛ iocoſum. alte
rū ſeuerū ꝛ graue. Utro me minꝰ deceat vti nō intelligo. iocer ne te-
cū p lrās (ciuē me hercule nō puto eē. q̄ tēporibꝰ his ridere poſſit) an
grauiꝰ aliq̄d ſcribā? q̄d ē. qđ poſſit grauiter a Cicerone ſcribi ad
Curionē. niſi de repu? atqꝫ in hoc genere hec mea cā ē. vt neqꝫ ea. q̄
nūc ſentio. velim ſcribere. Quaobrē q̄m nullū mihi ſcribendi argu-
mentū relictū ē. vtar ea clauſula. q̄ ſoleo. teqꝫ ad ſtudiū ſumme lau
dis cohortabor. Eſt eīm tibi grauis aduerſaria ↄſtituta. ꝛ parata in
credibilis q̄dā expectatio. quā tu vna re facillime vinces ſi hoc ſta
tuerꝭ. q̄ꝝ laudū gloriā adamaris. q̄bꝰ artibꝰ he laudes ↄparant̄. in
ijs eē laborandū. in hāc ſentētiā ſcriberē plura. niſi te tua ſponte ſa-
tis incitatū eē ↄfidere. ꝛ hoc quicq̄d attigi. nō feci inflammādi tui
cauſa. ſed teſtificandi amoris mei. Uale.

¶ M. T. C. Procōſul Curioni Tribuno Ple. S. P. D.

SEra gratulatio rephendi nō ſolet. pſertim ſi nulla negligentia
ꝑtermiſſa eſt. longe eīm abſum. audio ſero. ſꝫ tibi ꝛ gratulor ꝛ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-142904-p0009-6

vt ſempiterne laudi tibi ſit iſte tribunat⁹ exopto. Teq̄ȝ hortor. vt
oīa gubernes. et moderere prudētia tua. ne te auferant alioꝝ ꝯſilia
nemo ē. q̄ tibi ſapienti⁹ ſuadere poſſit te ip̄o nūq̄ȝ labere ſi te audi/
eas. nō ſcribo hoc temere. cui ſcribā video. noui aīm. noui ꝯſilium
tuū. nō vereor neq̄d timide neq̄d ſtulte facias. ſi ea defendes q̄ ipe
recta eē ſenties. Q̄d in id reipub. tp̄s nō incideris. ſȝ veneris iudi/
cio em̄ tuo. nō caſu in ip̄m diſcrimē reꝝ ꝯtuliſti tribunatū tuū. pfe/
cto vides quāta vis in republica ſit tēpoꝝ. quāta varietas reꝝ. q̄ȝ
incerti exitus q̄ȝ inflexibiles hoīm volūtates. q̄d inſidiaꝝ. q̄d va
nitatis in vita ſit nō dubito q̄n cogites. ſȝ amabo te. cura ⁊ cogita.
nihil noui. ſȝ illud idē. q̄d initio ſcripſi. tecū loq̄re. te adhibe in con
ſiliū. te audi. tibi obtēpera. alter q̄ meli⁹ dare ꝯſiliū poſſit. quā tu
nō facile inueniri pt̄. tibi vero ip̄i certe nemo meli⁹ dabit. Dij īmor
tales cur ego nō adſum vel ſpectator laudum tuaꝝ vel particeps
vel ſoci⁹. vel miniſter ꝯſilioꝝ ⁊ tāetſi hoc minime tibi deeſt. ſȝ tamē
efficeret magnitudo. ⁊ vis amoris mei. ꝯſilio te vt poſſem iuuare
Scribā ad te plura alı̄s. paucis em̄ dieb⁹ erā miſſur⁹ domeſticos
tabellarios. vt q̄m ſane feliciter. ⁊ ex mea ſentētia rempublicā geſſi/
mus. vnis lr̄is toti⁹ eſtatis res geſtas ad ſenatū pſcriberē. De ſacer/
dotio tuo quātā curā adhibuerim. q̄ȝ difficili in re atq̄ȝ cā cog/
noſces ex ijs lr̄is. q̄s Thraſoni liberto tuo dedi. Te mi Curio pro
tua incredibili in me beniuolētia. meaq̄ȝ ītē in te ſingulari rogo at
q̄ȝ oro ne patiare mihi quicq̄ȝ ad hāc ꝓuincialē moleſtiā tp̄is pro/
gari. q̄d ⁊ p̄ns tecū egi. cū te tribunū pleb iſto āno fore nō putarē.
itaq̄ȝ petiui ſepi⁹ p lr̄as. ſȝ tū q̄ſi a ſenatore nobiliſſimo. tū aduleſ/
cente etiā gratioſiſſimo nūc a tribuno plebis ⁊ a Curione tribuno
nō aūt decernat aliq̄d noui. q̄d ſolet eē difficili⁹. ſȝ vt neq̄d noui de
cernat. ⁊ vt ſenatuſcōſultū ⁊ leges defendas. atq̄ȝ mihi ꝯditio mane/
at. q̄ pfect⁹ ſum. h̄ te vehemēter etiā atq̄ȝ etiā rogo. Uale.

¶ M. T. C. Imperator. Caelio. Aedili Curuli. S. P. D.

PUtares ne vnq̄ȝ accidere poſſe. vt mihi verba deeſſent. neq̄ȝ
ſolū iſta veſtra oratoria. ſȝ hec etiā leuia noſtratia. deſunt aūt
ꝓpter hāc cām. q̄d mirifice ſum ſolicit⁹. q̄d nā de ꝓuincijs decernat

Me mirū deſideriū tenet vrbis. incredibile meoꝝ. atq; in primis ſa
tietas acte puincie. vl' q² videmur eā famā ↄſecuti. vt nō tā acceſſio
q̄renda q̄3 fortuna metuenda ſit. vel q² totū negotiū nō ē dignum
virib⁹ nr̄is. q² maiora in repub. onera ſuſtinere ⁊ poſſim. ⁊ ſoleam.
vel q² belli magni timor impēdet. qd̓ videmur effugere. ſi ad ↄſtitu
tū diem decedem⁹. De pantheris p eos q̄ venari ſolēt agit mādā
to meo diligēter. ſ3 mira paucitas. ⁊ eas. q̄ ſunt. valde aiūt q̄ri. qd̓
nihil cuiq̄3 inſidiaꝝ in mea puincia. niſi ſibi fiat. itaq̄3 conſtituiſſe
dicunt in Caria3 ex noſtra puincia decedere. S3 tn̄ ſedulo fit. ⁊ in p̄
mis a Patiſcho quicq̄d erit tibi erit. ſ3 q̄d plane eēt. neſciebamus
Mihi mehercule magne cure eſt edilitas tua. ipa dies me admone
bat. ſcripſi em̄ hec ipis megalēſib⁹. tu veli3 ad me de oī reip. ſtatu q̄3
diligētiſſime pſcribas. ea em̄ certiſſima putabo. q̄ ex te cognouero.

¶ M. T. C. Imperator. L. Celio L. filio. S. P. D.

Cum optatiſſimū nūciū accepiſſe3. te mihi queſtorē obtigiſſe
eo iucūdiorē mihi eā ſortē ſperabā fore. q̄ diutius mecū in p
uincia fuiſſes. magni em̄ videbat' intereſſe ad eā neceſſitudinē. quā
nobis ſors tribuiſſet. ↄſuetudinē q̄q̄3 accedere. poſtea q̄3 mihi nihil
neq̄3 a teipo neq̄3 ab vllo alio de aduentu tuo ſcriberet. verebar ne
id ita caderet. qd̓ etiā nūc vereor. ne ante. q̄3 tu in puinciā veniſſes
ego de puincia diſcederē. accepi aūt a te miſſas lr̄as in puincia cū
eſſem in caſtris ad. xij. cal'. q̄ntiles ſcriptas hūaniſſime. qb⁹ facile ⁊
officiū ⁊ ingeniū tuū pſpici poſſit. ſ3 neq̄3 vnde neq̄3 quo die date
eſſent. aut q̄ tpe te expectarē. ſignificabāt. nec is q̄ attulerat. a te ac
ceperat. vt ex eo ſcirem. q̄ ex loco. ⁊ q̄ tpe eſſent date. Que cū eſſent
incerta. exiſtimaui tn̄ eē faciundū. vt ad te ſtatores meos. ⁊ lictores
cū lr̄is mitterē. q̄s ſi ſatis opportuno tpe accepiſti. gratiſſimū mihi
feceris. ſi ad me in Ciliciā q̄3 p̄mū veneris. Nā qd̓ ad me Curi⁹ ↄſo
brinus tuus. mihi (vt ſcis) maxīe neceſſari⁹. qd̓ itē ↄſul Virginius
ppinquus tuus familiariſſim⁹ noſter de te accuratiſſime ſcripſit.
valet id q̄dē apud me multū ſicuti debet hoim amiciſſimoꝝ dili
gens cōmēdatio. ſ3 tue lr̄e de tua pſertim dignitate. ⁊ de nr̄a ↄiūctio
ne maximi ſunt apud me ponderis. Mihi queſtor optatior obtin

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-142904-p0011-3

gere nemo pŏtuit. quãobrē ꝗcunqꝫ a me ornamēta in te ꝑficiſcent̄. elaborabo vt oēs intelligāt a me habitā eſſe rōnem tue. maiorūqꝫ tuoꝝ dignitatꝭ. ſꝫ id iā faciliꝰ ꝯſequar. ſi ad me in Ciliciā veneris qđ ego ⁊ mea ⁊ reipublice. ⁊ maxīe tua intereſſe arbitror. Uale.

¶ Sequunt̄ ep̄le q̄ ex tertio Ciceronis libro ſunt excerpte

¶ M. T. C. Appio Pulchro Imperatori. S. P. D.

SI ipſa reſpublica tibi narrare poſſet q̄ mō ſeſe haberet. nō faciliꝰ ex ea cognoſcere poſſes. qꝫ ex Liberto tuo phānia. ita ē hō nō mō prudens. veꝝ (qđ vidi) etiā curioſus. quaꝓpter ille tibi oīa explanabit. id eñ mihi ⁊ ad breuitatē ē aptiꝰ. ⁊ ad reliq̄s res ꝓuidētius. De mea āt beniuolētia erga te. ⁊ ſi potes ex eodē phannia cognoſcere. tñ vident̄ etiā aliq̄ mee partes. Sic eñ tibi ꝑſuade. chariſſimū te mihi eē. cū ꝓpt̄ multas ſuauitates ingenij. officij. hūanitatis tue. tū qđ ex lr̄is tuis ⁊ ex multoꝝ ſmonibꝫ intelligo. oīa q̄ a me ꝑfecta ſunt in te. tibi accidiſſe gratiſſima. qđ cū ita ſit. ꝑficiā ꝓfecto. vt lōgi tp̄is vſurā. q̄ caruimꝰ intermiſſa nr̄a ꝯſuetudine. ⁊ grā. ⁊ crebritate. ⁊ magnitudine officioꝝ meoꝝ ſarciā idqꝫ me (qm̄ tu ita vis) puto nō inuita Minerua eē factuꝝ quā q̄dē ego ſi forte de tuis ſumpſero nō ſolū Pallada. ſꝫ etiā Appiada noīabo. Cilix libertus tuus antea mihi minꝰ fuit notus. ſꝫ vt mihi reddidit a te lrās plenas ⁊ amoris ⁊ officij. mirifice ipe ſuo ſermone ſubſecutus ē hūanitatē lr̄aꝝ tuaꝝ. iucūda mihi eius orō fuit. cū de aīo tuo. de ſermonibꝫ. q̄s de me haberes. q̄tidie mihi narraret. q̄d q̄ris: biduo factus ē mihi familiaris. ita tñ vt Phanniā valde ſim deſideraturꝰ. quē cū Romā remittes. qđ (vt putabamꝰ) celerit̄ eras facturꝰ. oībꝫ ei de rebꝫ. q̄s agi q̄s curari a me voles mādata des velī. L. Ualeriū iuriſcōſultū. valde tibi cōmendo. ſꝫ ita etiā ſi nō eſt iuriſcōſultus. meliꝰ eñ ei cauere volo. qꝫ ipe alijs ſolet. valde hoīem diligo ē ex meis domeſticis. atqꝫ intimis familiaribꝫ. oīno tibi agit grās ſꝫ idē ſcribit. meas lrās maximū apđ te pondꝰ habituras id eū ne fallat te etiā atqꝫ etiā rogo. Uale.

¶ M. T. C. Procōſul. Appio pulchro Imperatori. S. P. D.

CUm ⁊ ꝯtra volūtatē meā. ⁊ p̄ter opinionē accidiſſet vt mihi

cū imꝑio in ꝓuinciā ꝓficiſci nec̄e eēt. in multꝭ. ⁊ varijs moleſtijs. cogitationibuſq; meis. hec vna conſolatio occurrebat. qḋ neq; tibi amicior. q̄ȝ ego ſum quiſq; poſſet ſuccedere. neq; ego ab vllo prouincia accipere. q̄ mallet eā mihi q̄ȝ maxime aptā. explanatāq; tradere. qḋ ſi tu q̄q; eandē de mea voluntate erga te ſpem habes. ea te ꝓfecto nūq; fallet. A te maximopere ꝓ nr̄a ſumma ↄiūctōe. tuaq; ſingulari hūanitate, etiā atq; etiā peto. ⁊ q̄ſo. vt q̄buſcūq; reb; poteris (poteris aūt plurimis) ꝓſpicias. ⁊ ↄſulas rōnib; meis. vides ex ſenatuſcōſulto ꝓuinciā eē habendā ſi eā (q̄ ad ei⁹ facere potueris) q̄ȝ expeditiſſimā mihi tradideris. facilior erit mihi q̄ſi ꝑcurſus mei tp̄is. q̄d in eo gn̄e efficere poſſis. tui ↄſilij ē. ego te. qḋ tibi veniet in mētem. mea intereſſe valde rogo. Plurib; ꝟbis ad te ſcribere. ſi aut tua hūanitas longiorē orōem expectaret. aut id fieri nr̄a amicitia pateret aut res ꝟba deſideraret. ac non ꝑ ſeipa loq̄ret. Hoc velim tibi ꝑſuadeas. ſi rōnib; meis a te ꝓuiſum eē intellexero. magnā te ex eo. ⁊ ꝑpetuā voluptatē eē capturū. Vale. ¶ Sequūt. ex lib. q̄rto

¶ M. T. C. M. Marcello. S. P. D.

ETſi nihil noui. qḋ ad te ſcribere habebā. magiſq; lr̄as tuas iā expectare incipiebā vel te poti⁹ ip̄m tn̄ cū Theophilus ꝓficiſceret. nō potui nihil ei lr̄aꝝ dare. Cura igit vt q̄ȝ primū venias. venies em̄. mihi crede. expectat⁹ neq; ſolū nobis. id ē tuis. ſȝ prorſus oīb;. Venit em̄ mihi in mentē ſubuereri interdū ne te delectet tarda deceſſio. qḋ ſi nullū haberes ſenſum niſi oculoꝝ. prorſus tibi ignoſcerē. ſi quoſdā nolles videre. Sȝ cū leuiora non multo eſſent. q̄ audirent q̄ȝ q̄ viderent. ſuſpicarer autē multū intereſſe rei familiaris tue. te q̄ȝ primū venire atq; in oēs partes valere. putaui ea de re te eē admonendū. Sȝ qm̄. qḋ mihi placeret. oſtēdi. reliq̄ tu ꝓ tua prudentia ↄſiderabis. me tn̄ velim. qḋ ad tp̄s te expectemus. certiorē facias. Vale.

¶ M. Marcell⁹ Marco Ciceroni. S. P. D.

PLurimū valuiſſe apud me tuā ſꝑ auctoritatē cū in oīm re. tū in hoc maxime negotio potes exiſtimare. cū mihi C. marcellus frater amātiſſim⁹ mei. nō ſolū ↄſiliū daret. ſed ꝑcib; me c̄. q;

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-142904-p0013-5

obſecraret. nō ꝑus mihi pſuadere potuit. ꝙ̄ tuis ē effectū lr̄is. vt
vter veſtro potiſſimū ꝯſilio. Res quēadmodū ſit acta vr̄e lr̄e mihi
declarāt. Gratulatio tua ꝛ ſi eſt mihi ꝓbatiſſima. qḋ ab optimo fit
aīo. tñ hoc mihi multo iucūdius ē ꝛ grauiꝰ qḋ in ſumma paucita
te amicoꝝ. ꝓpinquoꝝ. ac neceſſarioꝝ. q̄ vere mee ſaluti fauerent. te
cupidiſſimū mei. ſingularēqꝫ mihi beniuolentiā pſtitiſſe cognoui
Reliq̄ ſunt eiuſmodi. q̄bꝫ ego. qm̄ hec erant tpa. facile. ꝛ equo aīo
carebā. hoc ꝟo eiuſmodi eē ſtatuo. vt ſine taliū viroꝝ ꝛ amicoꝝ be-
niuolētia. neqꝫ in aduerſa. neqꝫ in ſcḋa fortuna quiſq̄ꝫ viuere poſſit.
Itaqꝫ hoc mihi gratulor. tu ꝟo vt intelligas hoī amātiſſimo te tri-
buiſſe officiū re tibi pſtabo. Uale. ¶ Sequūť ex libro q̄nto

¶ M. T. C. Uatinio. Impe. S. P. D.

GRata tibi eē officia mea nō miror. cognoui em̄ te gratiſſi-
mū oīm. idqꝫ nūq̄ꝫ deſtiti pdicare. nec em̄ tu mihi grām
mō habuiſti. verūetiā cumulatiſſime retuliſti. quāobrem
reliq̄s tuis rebꝫ oībꝫ pari me ſtudio erga te ꝛ eadē voluntate cog-
noſces. Qḋ mihi feminā ꝓmariā Pompeiā vxorē tuā ꝯmēdas cū
Sura nr̄o. ſtatim tuis lr̄is lectis. locutus ſū. vt ei meis ꝟbis di-
ceret. vt quicq̄d opus eēt. mihi denūciaret. ꝛ me oīa q̄ ea vellet ſum
mo ſtudio curaqꝫ facturū. itaqꝫ faciā cāqꝫ ſi opus eē videbiť. ipe cō
ueniā. Tu tñ ꝛ velim ſcribas. vt nullā rē. neqꝫ tā magnā neqꝫ tam
paruā putet. q̄ mihi aut difficił. aut paꝝ me digna videať. Oīa q̄
in tuis rebꝫ agā ꝛ nō laborioſa mihi ꝛ honeſta videbunť. De Dio
nyſio. ſi me amas. ꝯfice quācūqꝫ ei fidē dederis. pſtabo. Si ꝟo im-
probꝫ fuerit. vt ē. duces eū captiuū in triūpho. Dalmatꝫ dij male
faciāt. q̄ tibi moleſti ſunt. ſꝫ vt ſcribis breui capienť ꝛ illuſtrabunt
res tuas geſtas. Semꝑ em̄ habiti ſunt bellicoſi. Uale

¶ Ex ſexto ſeptīo ꝛ octauo. nulle ſunt. Sequūť igiť ex nonō.

¶ M. T. C. Papirio Paeto. S. P. D.

NUm tu hō ridiculꝰ es: q̄ cū Balbꝫ noſter apud te fue
rit. ex me q̄ras. q̄d de iſtis municipijs. ꝛ agris futurum
putem: q̄ſi aut ego quicq̄ꝫ ſciā. qḋ iſte neſciat. aut ſi q̄d
aliq̄n ſcio. nō ex iſto ſoleā ſcire. Immo ꝟo ſi me amas. tu fac vt ſciā

LANDESBIBLIOTHEK HALLE (SAALE)

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-142904-p0014-0

quid de nobis futuꝝ ſit. Habuiſti em̄ in tua ptāte. ex quo vł ex ſobrio. vel certe ex ebrio ſcire poſſes. Sed ego iſta mi pete nō quero. ꝑmū qꝛ de lucro ꝓpe iam quadrienniū viuimꝰ. ſi aut hoc lucruꝫ eſt aut hec vita ſupſtitē reipu. viuere. Deinde qđ ſcire quoqꝫ mihi videoꝛ. q̇d futuꝝ ſit. fiet em̄ qđcūqꝫ volēt q̄ valebunt. valebūt aūt ſp arma. Nobis igiť ſatis eē debet q̄cq̇d ꝯcediť. hoc ſi q̄s pati non potuit mori debuit Ueientē q̇deꝫ agrū. ⁊ Capenatē metiūtur. h̄ nō lōge abeſt a Tuſculano. Nihil tamē timeo fruoꝛ dū licꝫ. opto vt ſemper liceat. Si id minꝰ ꝯtigerit. tamē qm̄ ego vir fortis. ideoqꝫ philoſophus viuere pulcherrimū duxi. nō poſſuꝫ eū nō diligere. cuiꝰ bñficio id ꝯſecutꝰ ſum. q̄ ſi cupiat eſſe rempu. q̄lem fortaſſe ⁊ ille vult ⁊ oēs optare debemus. Quid faciat nō habꝫ. ita ſe cū multis colligauit. Sed longiꝰ ꝓgredioꝛ. ſcribo em̄ ad te. Hoc tamen ſcito nō mō nō me. q̄ ꝯſilijs nō interſum. ſꝫ ne ipm̄ q̇dem ꝑncipem ſcire q̇d futurum ſit. nos em̄ illi ſeruimꝰ ipe tēpoꝛibꝰ. ita nec ille. q̇d tēpoꝛa poſtulatura ſint. nec nos q̇d ille cogitet ſcire poſſumꝰ Hec tibi āteа nō reſcripſi nō quo ceſſatoꝛ eſſe ſolerē. ꝑſertim in lr̄is. ſꝫ cuꝫ explorati nihil haberē. nec tibi ſolicitudinē ex dubitatōe mea. nec ſpeꝫ ex affirmatiōe afferre volui. Illud tñ aſcribā qđ eſt veriſſimuꝫ me his tēpoꝛibꝰ adhuc de iſto periculo nihil audiſſe. Tu tñ ꝓ tua ſapiētia debebis optare optima. cogitare difficillima ferre q̄cūqꝫ erūt. Uale.

¶ C. S. D. Papirio Peto. S. P. D.

CUm eſſem ocioſus in Tuſculano ꝓpterea qđ diſcipulos obuiā miſerā vt ij dē me q̄ꝫ maxime ꝯciliarēt familiari ſuo. accepi tuas lr̄as pleniſſimas ſuauitatis. ex q̄bꝰ ītellexi ꝓbari tibi meuꝫ ꝯſiliū. qđ vt Dionyſius tyrāñꝰ cū Syracuſis expulſus eēt. Corinthi dꝛ ludū aperuiſſe. ſic ego ſublatis iudicijs amiſſo regno forenſi ludū qudū q̄ſi habere ceperim. Quid q̄ris? me quoqꝫ delectat cōſiliū. multa em̄ ꝯſequoꝛ. ꝑmuꝫ id qđ maxime nūc opus eſt munio me ad hec tempa. Id cuiuſmodi ſit. neſcio. tantū video. nullius adhuc ꝯſilia me huic anteponere. niſi forte mori meliꝰ fuit in lecttulo fateoꝛ. ſꝫ nō accidit. in acie nō fui. ceteri q̇deꝫ Pompeiꝰ Lentulꝰ tuus Scipio Africanus fede perierūt. at Cato preclare. iam iſtuc q̄

dem cū volemus licebit. demus modo operā. ne tam neceſſe nobis
ſit ꝙ̄ illi fuimꝰ id qđ agimus. Ergo hoc p̄mū ſeq̄tur illud. ip̄e meli-
or fio. p̄mum valitudine quā intermiſſis exercitatōnibꝫ amiſeram
deinde ip̄a illa ſi q̄ fuit ī me facultas orōnis. niſi me ad has exercita
tiones retuliſſem exaruiſſꝫ. Extremū illud eſt qđ tu neſcio an p̄mū
putes. plures iaꝫ pauones ꝯfeci ꝙ̄ tu pullos colūbinos. tu iſtic te
Atteriano iure delectato. ego me hic Hirciano. Ueni igit̄ ſi vir es
ꝛ diſce. προλεγομένας quas queris. ꝛ ſi ſus mineruā. Sꝫ qn̄
vt video eſtimatōes tuas vendere nō potes. neq̄ꝫ ollā denarioꝝ im
plere Romā tibi remigrandū eſt. Satius eſt hic cruditate ꝙ̄ iſtic fa
me. Uideo te bona pdidiſſe. ſpero idem iſtuc familiares tuos. Ac-
tum igit̄ de te eſt niſi prouides Potes mulo iſto quē tibi reliquum
dicis eſſe. qn̄ canteriū comediſti Romam puehi. ſella tibi erit in lu
do tanq̄ꝫ hypodidaſcalo pxima eam puluinꝰ ſequet̄. Uale

¶ M. T. C. Papirio Peto. S. P. D.

TAmen a malicia nō diſcedis tenuiculo apparatu ſignificas
balbū fuiſſe ꝯtētū hoc videris dicere. cū reges tam ſint ꝯti-
nentes. multo magis ꝯſulares eſſe oportere. neſcis me ab illo om̄ia
expiſcatū. recta em̄ a porta domū meā veniſſe. neq̄ꝫ hoc admiror qđ
non ad tuā potiꝰ. ſꝫ illud qđ nec ad ſuā. Ego aūt tribꝫ p̄mis v̄bis
q̄d noſter Petus? at ille adiurans nuſq̄ꝫ ſe vnq̄ꝫ libentius. Hoc ſi
v̄bis aſſecutꝰ es. aures ad te afferā nō minꝰ elegātes. Sin autem
obſonio. peto a te ne plures eſſe balbos ꝙ̄ diſertos putes. me q̄ti-
die aliud ex alio impedit. Sꝫ ſi me expediero. vt in iſta loca venire
poſſim nō ꝯmittā. vt te ſero a me certiorē factū putes. Uale.

¶ M. T. C. Papirio Peto. S. P. D.

HEri veni in cumanū. cras ad te fortaſſe. Sꝫ cū certū ſciaꝫ. fa
ciā te paulo ante certiorē. Et ſi Marcus Ceparius. cū mihi in
ſylua gallinaria obuiā veniſſꝫ. queſiſſemq̄ꝫ q̄d ageres. dixit te in lec
to eſſe. qđ ex pedibꝫ laborares tuli ſcꝫ moleſte vt debui. ſed tamē cō
ſtitui ad te venire vt ꝛ viderē te ꝛ viſerem ꝛ cenarē etiā. Non enim
arbitror cocū etiā te Arthicuꝫ habere. Expecta igitur hoſpiteꝫ cum
minime edacem tum inimicū cenis ſumptuoſis. Uale.

¶M.T.C. Papirio Peto. S.P.D.

RUffum iſtū amicū tuū de quo iam iterū ad me ſcribis adiu
uarē q̄ntum poſſem. etiā ſi ab eo leſus eſſez. cū te tātopere vi/
derē eius cā laborare. Cū ꝟo ꝛ ex tuis lr̄is. ꝛ illius ad me miſſis in
telligā. ꝛ iudicē magne cure ei ſalutē meā fuiſſe. nō poſſum ei non
amic⁹ eē. neqꝫ ſolū tua cōmēdatōe. q̄ apud me vt dꝫ valet plurimū
ſed etiā volūtate ac iudicio meo. Uolo eñ te ſcire mi Pete initiū
mihi ſuſpitionis ꝛ cautionis ꝛ diligentie fuiſſe litteras tuas. qui/
bus litteris congruentes fuerūt alie poſtea multoꝝ. Nam ꝛ Aq̄
ni Frabaterie ꝯſilia ſtꝫ inita de me. que te video etiā audiſſe ꝛ quaſi
diuinarent. q̄ꝫ his moleſtus eſſem futurus. nihil aliud egerunt niſi
me vt opprimerent. Qd̄ ego non ſuſpicans incautior fuiſſem niſi
a te admonitus eſſem. quā obrem iſte tuus amicus apud me com
mendatōne nō eget. Utinā ea fortuna reipub. ſit. vt ille me q̄ꝫ gra
tiſſimū poſſit cognoſcere. Sed hec hactenus. Te ad cenas ire de
ſiſſe moleſte fero. Magna eñ te delectatōne ꝛ voluptate priuaſti.
Deinde etiā vereor (licꝫ eñ verū dicere) ne. neſcio q̄d illud qd̄ ſole/
bas dediſcas. ꝛ obliuiſcare cenulas facere. nam ſi tum cuꝫ habebas
quos imitarere non multū ꝓficiebas. quid nūc te futurū putem?
Spurina q̄dem cū ei rem demonſtraſſem ꝛ vitam tuā ſuperiorem
expoſuiſſez. magnū periculū ſumme reipub. demōſtrabat niſi ad ſu
periorē ꝯſuetudinē. tum cū fauonius flaret reuertiſſes. hoc tempo
re fieri poſſe ſi forte tu frigus ferre nō poſſes. ſꝫ mehercule mi Pe
te extra iocū moneo te. qd̄ ꝑtinere ad beate viuendū arbitror. vt cū
viris bonis iucūdis amantib⁹ tui viuas. Nihil eſt aptius vite. ni/
hil ad beate viuēdū accomodatius. nec id ad voluptatē refero. ſed
ad ꝯmunitatē vite atqꝫ victus remiſſionēqꝫ animoꝝ. q̄. maxime ſer
mone efficitur familiari. q̄ eſt in ꝯuiuijs dulciſſimus. vt ſapiētius
nr̄i quā greci illi σύμποσια aut σύνδειπνα. i. ꝯpotatiōes
aut ꝯcenatōes. nos ꝯuiuia. qd̄ tū maxīe ſil' viuit. Uides vt te phi/
loſophādo reuocare coner ad cenas? Cura vt valeas. id forꝫ cenitā
do facillīe ꝯſeq̄re. Sꝫ caue ſi me amas. exiſtimes. qd̄ iocoſius ſcribā
abieciſſe curā reip. ſic tibi mi Pete ꝑſuade me dies ꝛ noctes nihil aliō

agere nihil curare. niſi vt mei ciues ſalui liberiq; ſint Nullũ locum ꝑtermitto monẽdi. agendi. ꝓuidendi⸗. Hoc deniq; aio ſum. vt ſi in hac cura atq; in adminiſtratõne vita mihi ponẽda ſit. ꝑclare actum mecũ putẽ. Uale

¶M. T. C. Imp. Papirio. S. P. D.

SUmmũ me ducẽ littere tue reddidere. plane neſciebã te tam peritũ eſſe rei militaris. Pyrrhi te libros. ⁊ Cinee video lectitaſſe Itaq; obtẽperare cogito p̄ceptis tuis. Hoc ampliꝰ nauicularꝝ habere aliq̇d ĩ ora maritima. ꝯ eq̄tẽ parthũ negãt vllã armaturam meliorẽ ĩueniri poſſe. Sz q̇d ludimꝰ: neſcꝭ q̄ cũ ĩꝑatore tibi negotiũ ſit. παιδεία κύρου. quã ꝯtriuerã legẽdo. totã in hꝭ ĩꝑio explicaui. Sz iocabimur al's corã vt ſpero breui. Nũc addes ad ĩperandũ vel ad parendũ potiꝰ. Sic eñi antiq̇ loquebant̃. Cum. M. fabio (q̇d ſcire te arbitror) ſummus mihi eſt vſus. valdeq; euz diligo cũ ꝓpter ſummã ꝓbitatẽ eiꝰ ac ſingularẽ modeſtiaz. tum q̇d in his ꝯtrouerſijs quas habeo cũ tuis ꝯbibonibꝰ Epicuris. optima oꝑa eius vti ſoleo. Is cũ ad me Laodiceã veniſſet. mecũq; euz ego eſſe vellẽ repente ꝑcuſſus eſt atrociſſimis lr̃is. in q̇bꝰ ſcriptuz erat fundum herculanenſem a Q. fabio fratre ꝓſcriptuz eſſe. q̄ fundꝰ cum eo ꝯmunis eſſz. Id Marcus fabius ꝑgrauiter tulit. exiſtimauitq; fratrẽ ſuũ hominẽ nõ ſapientez ĩpulſu inimicorꝝ ſuorꝝ eo ꝓgreſſum eſſe. Nũc ſi me amas mi Pete negociũ totuz ſuſcipe moleſtia Fabium libera. Auctoritate tua nobis opus eſt. ⁊ ꝯſilio ⁊ etiam gratia. Noli pati litigare fratres ⁊ iudicijs turpibꝰ ꝯflictari. Mathonez ⁊ pollionẽ inimicos hz Fabius. q̇d multa: nõ mehercule tã ꝑſcribere poſſum q̃z mihi gratũ feceris. ſi ocioſum fabiũ reddideris. id ille in te poſitum eſſe putat mihiq; ꝑſuadet. Uale

¶M. T. C. Papirio. S. P. D.

ACcuberã hora nona. cũ ad te harũ exẽpluz in codicillis exaraui. dices vbi: apud volumniũ Eutrapelũ. ⁊ quidez ſupra me Atticus. infra Uectius familiares tui. Miraris tã exhilaratam eſſe ſeruitutẽ nr̃am: Quid ḡ faciã: te ꝯſulo. q̄ phm audis. angar excrucie ne me: q̇d aſſeq̄r: deinde quẽ ad finẽ: viuas inq̄s in lr̃is: An q̄cq̃z me aliud agere cenſes: haud poſſez viuere. niſi ĩ lr̃is viuerem

Sed eſt eaꝝ etiā nō ſatietas ſed q̄dā modus. a q̄bꝫ cū diſceſſi. et ſi
minimū mihi eſſꝫ in cena qđ tu vnū ΖΗΤΗΜΑ Dioni pħo poſui-
ſti. Tn̄ q̄d poti⁹ faciā ꝑus q̄ȝ me dormitum ꝯferam nō reperio. Au
di reliq̄. Intra Eurapelū Cyteris accubuit In eo igit̄ inq̄s ꝯuiuio
Cicero ille quē ſpectabā : cui⁹ ob os graij ora obuertebāt ſua? Nō
me hercule ſuſpicatus ſum illā affore. ſed tn̄ Ariſtippus q̄dem ille
Socratic⁹ nō erubuit cū eſſꝫ obiectū habere eū Laida Habeo iq̄t nō
habeor a Laide. grece hoc meli⁹. tu ſi voles interp̄tabere. Me ꝟo
nihil iſtoꝝ ne iuuenē q̄dem mouit vnq̄ȝ. ne nūc ſenē. ꝯuiuio delec-
tor ibi loquor aliq̄d. qđ in ſolum vt đr ꝛ gemitū. ꝛ riſus maximos
tráſſero. An tu id melius. q̄ etiā pħm irriſeris : Cū ille. ſi q̄s q̄reret
dixiſſꝫ. cenā te querere a me dixeris. Ille ꝟo te putabat q̄ſituꝝ num
vnū celū eſſꝫ. an innumerabilia. q̄d ad te : At hercule cena nūquid
ad te : Tibi p̄ſertim. ſic igit̄ viuit̄. quotidie aliq̄d legit̄ aut ſcribit̄.
Deinde ne amicis nihil tribuamus epulamur vna nō modo non
ꝯtra legē ſi vlla nūc lex eſt. ſꝫ etiā intra legeȝ. ꝛ q̄dē aliquāto. quare
nihil eſt qđ aduentū noſtruȝ extimeſcas. Non multi cibi hoſpitem
accipies. ſed multi ioci. Uale

¶ M. T. C. Marco Mario. S. P. D.

AD. ix. Cal'. Julias in Cumanū veni cū Libone tuo vł noſtro
potius. in pōpeianū ſtatim cogito. Sꝫ faciā te an̄ certiorem
Tecū ſemꝑ valere cupio. tum certe dū hic ſum⁹. Uides em̄ quāto
poſt vna futri ſum⁹ Quare ſi qđ ꝯſtitutū cū podagra habes. fac in
aliū dieȝ differas. Cura igit̄ vt valeas. ꝛ me hoc biduo aut triduo
expecta. Uale ¶ Sequūtur ex libro decimo

¶ Plancus Cice. S. P. D.

GRatiſſime mihi tue lr̄e fuerūt. q̄s ex Furnij ſmone te ſcrip
ſiſſe aīaduerti. Ego autem p̄teriti tp̄is excuſatōem affero
qđ te ꝓfectū audierā nec mł'to ante rediſſe ſciui q̄ȝ ex epi-
ſtola tua cognoui. Nullū em̄ in te officiū ne minimū q̄deȝ. ſine ma
xima culpa videor poſſe p̄terire. in quo tuēdo habeo cauſas pluri-
mas vel paterne neceſſitudinis vł mee a puericia obſeruātie. vł tui er
ga me mutui amoris. Quare mi Cicero qđ mea tuaq̄ȝ patit̄ etas

ꝑſuade tibi te vnũ eē in quo ego colendo patriā mihi ꝯſtituerim
ſanctitatē. Qͥa igiť tua ꝯſilia mihi nō magꝭ prudētie plena. q̄ ſum
ma ē videť. ꝙ fidelitatis quā ego ex mea ꝯſciētia metior. Quare ſi ſi
aut aliter ſentirē. certe admonitio tua me repmere. aut ſi dubitarē.
hortatio ĩpellere poſſꝫ. vt id ſeq̄rer qꝺ tu optimū putares Nūc vo
q̇d ē qꝺ me ĩ aliā ꝑtē trahere poſſit? Quecūqꝫ ĩ me bona ſſꝫ. aut for
tune bn̄ficio tributa. aut meo labore parta. ⁊ ſi a te ꝓpť amorē cariꝰ
ſiꝫ eſtimata. tñ vel inimiciſſimi iudicio tanta ſunt. vt p̄ter bonā fa
mā nihil deſiderare videantur. Quare hoc vnū tibi ꝑſuade q̄tum
virib⁹ eniti. ꝯſilio ꝓuidere auctoritate monere potuero hoc omne
reip. ſꝑ futuꝝ. Nō eſt ignotꝰ mihi ſenſus tuꝰ neqꝫ ſi facultas opta
bilis mihi q̇dē tui p̄ñtis eēt nūq̄ꝫ a tuis ꝯſilijs diſcreparē. nec nunc
ꝯmittā vt vllū meū factū ı̄ reph̄ēdere iure poſſis. Sū in expectatio
ne omniū rerū. q̇d in gallia citeriore. q̇d in vrbe Januario menſe ge
rať vt ſciaꝫ. Interī maximā hic ſolicitudinē curāqꝫ ſuſtineo. ne ĩter
aliena vitia he gētes nr̄a mala ſuā putēt occaſionē. Qꝺ ſi ꝓinde vt
ĩ me mereor mihi ſucceſſerit. certe ⁊ tibi cui maxīe cupio ⁊ oīb⁹ viris
bonis ſatiſfaciā Fac valeas meqꝫ mutuo diligas ¶M. Planco ſa.

Binas a te accepi lr̄as eodē exēplo. qꝺ ipm argumēto mihi fu
it diligētie tue. Intellexi eñi te laborare. vt ad me inde expec
tatiſſime lr̄e ꝑferrenť. Ex quib⁹ cepi fructū duplicē mihiqꝫ in ꝯpa
ratōe difficilē ad iudicandū amorē ne erga me tuū an animū ĩ rem
pub. pluris eſtimādū putarē. Eſt oīno patrie caritas meo q̇deꝫ iu
dicio maxima. ſꝫ amor volūtatiſqꝫ ꝯiūctio plꝰ certe hꝫ ſuauitatis
Itaqꝫ ꝯmemoratio tua paterne neceſſitudinis. bn̄uolentieqꝫ eiꝰ quā
erga me a puericia ꝯtuliſſes ceterarūqꝫ reꝝ. que ad eaꝫ ſententiam
ꝑtinebāt. ĩcredibilē mihi letitiā attulerūt Rurſus declaratio ani
mi tui. quē haberes de repub. queqꝫ habiturꝰ eſſes. mihi erat iucun
diſſima. eoqꝫ maior erat hec leticia quo ad illa ſuperiora accedebat
Itaqꝫ te nō hortor ſolū mi plance. ſꝫ plane etiā oro. q̇d feci his lr̄is
q̇b⁹ tu humaniſſime rn̄diſti. vt tota mēte oīmqꝫ animi ĩpetu ĩ rem
pub. incūbas. Nihil eſt qꝺ tibi maiori fructui glorieqꝫ eſſe poſſit.
nec q̇cq̄ꝫ ex oīb⁹ reb⁹ humanis eſt ꝓclariꝰ aut p̄ſtātiꝰ q̄ꝫ de repu. be

ne mereri. Adhuc eñi patit̃ tua ſumma humanitas ⁊ ſapientia me
qđ ſentiã libere dicere. fortuna ſuffragãte videꝛ res maximas ꝯſe-
quut⁹. qđ q̃ꝙ ſine virtute nõ potuiſſes. tamẽ ex maxima parte ea
que es adept⁹ fortune tẽporibuſqꝫ tribuũt. his tẽporib⁹ difficilli-
mis reipub. q̇cq̇d ſubueneris id erit totũ ⁊ ꝓpriũ tuũ. Incredibile
eſt oĩm ciuiũ. latronib⁹ exceptis. odiũ in Antoniũ. Magna ſpes in
te ⁊ in tuo exercitu magna expectatio. Cuius ꝑ deos gratie glorieqꝫ
caue tẽpus amittas. Sic moneo vt filiũ. ſic faueo vt mihi. ſic hor-
tor vt ꝓprium ⁊ amiciſſimũ. Uale

¶ Plancus Imp. Con. des Ciceroni. S. P. D.

PLura tibi de meis ꝯſilijs ſcribere. rõneqꝫ omniũ reꝝ redderem
verboſius q̃ magꝫ iudicares oĩa me reipu. cã pſtitiſſe. q̃ ⁊ tua
exhortatõe excepi ⁊ mea affirmatõe tibi recepi. Nõ min⁹ eñi a te ꝓ-
bari q̃ꝫ diligi ſemꝑ volui. nec te magis in culpa defenſorẽ mihi para
ui q̃ꝫ ꝑdicatorẽ meritoꝝ meoꝝ eſſe volui Sed breuiorẽ me due res
faciũt. vna qđ publicis litteris oĩa ſum ꝑſecut⁹. altera qđ M. Ua
riſidiũ equitẽ Ro. familiarem meũ ad teipſum trãſire iuſſi. ex quo
oĩa cognoſcere poſſes. nõ mediuſfidius mediocri dolore afficie-
bar. cũ alij occupare poſſeſſionẽ laudis viderent. ſed vſqꝫ mihi tem
peraui dum ꝑducerẽ eo rem. vt dignũ aliq̇d ꝯſolatu meo ⁊ veſtra
expectatione efficerẽ. Qđ ſpero. ſi me fortuna non fefellerit. me ꝯſe
cuturum vt maximo preſidio reipublice nos fuiſſe. ⁊ nunc ſentiãt
homines ⁊ in poſterũ memoria teneãt. A te peto. vt dignitati mee
ſuffrageris ⁊ quaꝝ reꝝ ſpe ad laudẽ me vocaſti harũ fructu in reli-
quũ facias alacriorem. Non minus poſſe te q̃ꝫ velle exploratum
mihi eſt. Fac valeas. meqꝫ mutuo diligas

¶ Cicero Planco Impe. S. P. D.

ET ſi ſatis ex Furnio noſtro cognoueraꝫ. que tua volũtas qđ
ꝯſilium de republica eſſet. tamen lectis tuis litteris liquidius
de toto ſenſu tuo iudicaui. Quãobrẽ q̃ꝙ in tuo prelio oĩs fortu
na reipublice diſceptat. qđ q̇dem cum hec leges iam decretum ar-
bitrabar fore. tñ ipa fama q̃ de tua volũtate ꝑcrebuit. magnã es lau
dem ꝯſecut⁹. Itaqꝫ ſi ꝯſulẽ rome habuiſſem⁹ declaratũ eẽt a ſenatu

cū tuis magnis honoribꝫ. q̄ꝫ grat9 eſſ; conatus ⁊ apparatus tu⁊ ꝫ
Cui9 rei nō mō nō ꝑterijt tēp9. ſ; ne maturū q̇dem etiā nūc meo q̄
dē iudicio fuit. is eī̄ deniq; honos mihi videri ſolet q̇ nō ꝓpter
ſpem futuri bn̄ficij. ſ; ꝓpter magna merita claris viris defert̄ ⁊ dat̄
Quare ſit mō aliq̄ reſpu. in q̄ honos elucere poſſit. oībꝫ mihi crede
ampliſſimis honoribꝫ abūdabis. Is aūt qui vere appellari p̄t ho
nos. nō inuitamentū ad tēp9. ſ; ꝑpetue ꝟtutis eſt p̄mium Quam
obrē mi Plance incumbe toto pectore ad laudem. Subueni patrie
Opitulare college. omniū gentiū ꝯſenſum ⁊ incredibilē ꝯſpiratio
nē adiuua. Me tuoꝝ ꝯſilioꝝ adiutorē. dignitatis fautorē oībꝫ in
rebꝫ tibi amiciſſimū. fideliſſimūq; cognoſces. Ad eas eī̄ cauſas. q̄
bus inter nos amore ſum9 officijs. vetuſtate ꝯiūcti. patrie caritas
acceſſit. eaq; effecit. vt tuā vitā āñferrē mee. iiij. Cal. April.

¶ L. Planc9 imꝑator Con. des Ciceroni. S. P. D.

IMmorales ago tibi grās. agāq; dū viuā. Nā relaturum me
affirmare nō poſſum. tantis eī̄ officijs nō videor mihi reſpō
dere poſſe. niſi forte. vt tu ḡuiſſime diſertiſſimeq; ſcripſiſti. ita ſenſu
rus es. vt me referre gratiā putes. cū memoria tenebꝫ. Si de filij
tui dignitate eſſ; actū. amabili9 certe facere nihil potuiſſes Prime
tue ſententie infinitis cū muneribꝫ. poſteriores ad tēp9 arbitriūq;
amicoꝝ meoꝝ ꝯpoſite. oīo aſſidua ⁊ ꝑpetua de me iurgia cū obtrec
tatoribꝫ ꝓpter me. notiſſima mihi ſunt Quare non mediocris ad
hibēda mihi eſt cura. vt reipub. me ciuē dignū tuis laudibꝫ p̄ſtē in
amicicia tua memorē atq; gratū. Qđ reliquū eſt tuū mun9 tuere ⁊
me ſi quē eē voluiſti. eū exitū rebꝫ quē cognoſces defende ac ſuſcipe
Cū Rhodanū copias traieciſſem. fratrēq; cum tribꝫ millibꝫ equi-
tum premiſiſſem. ipſe iter ad Mutinam dirigerem. in itinere de
prelio facto. Brutoq; ⁊ Mutina obſidione liberatis audiui. Ani-
maduerti nullum alium receptum Antonium. reliquiaſq;. que
cui eo eſſent. habere nisi in his partibus. Duaſq; ei ſpes eſſe ꝓ
poſitas vnam Lepidi ipſius. alterā exercitus. Qđ quedā pars
exercitus non minus furioſa eſt. quā q̇ cū Antonio fuerunt equita
tum reuocaui. Ipe in Allobrogibꝫ ꝯſtiti. vt ꝑinde ad oīa paratus

eſſem. ac res me moneret ſi nudus huc ſe Anthonius ꝯferet. facile
mihi videor ꝑ me ſuſcipere poſſe. rẽq; publicã ex veſtra ſentẽtia ad-
miniſtrare. Quis ab exercitu Lepidi recipiat᷑. Si ꝟo copiaꝝ aliq̃d
ſecũ adducet. ⁊ ſi decima legio veterana. q̄ nr̃a opa reuocata cũ reli-
q̃s ẽ. ad eundẽ furorẽ redierit. tñ neq̃d detrimẽti fiat. dabit᷑ opera a
me. idq; me pſtituꝝ ſpero. Dũ iſtinc copie traĳciant᷑. ꝯiũcteq; no-
biſcũ facili⁹ ꝑditos opp̄mant. hoc tibi ſpõdeo mi Cicero neq; aĩm
nec diligentiã mihi defuturam. cupio mehercules nullã reſiduam
ſolicitudinẽ eſſe. Sꝫ ſi fuerit nec aĩo. nec beneuolẽtie nec patiẽtie
cuiuſq̃ꝫ ꝓ vobis cedã. Do q̃dẽ ego operã. vt etiã Lepidũ ad hui⁹
rei ſocietatẽ incitem omniaq; ei obſeq̃a polliceor. ſi mõ rẽpublicaꝫ
reſpicere volet. Utor in hac re adiutorib;. interp̄tibuſq; fratre meo
et Laterenſe. ⁊ Furnio noſtro. Nõ me ĩpedient ꝑuate offenſiones.
q̃ minus ꝓ reipublice ſalute etiã cũ inimiciſſimo ꝯſentiam. Qđ ſi
nihil ꝓfecero. nihilomin⁹ maximo ſum aĩo ⁊ maiore fortaſſe. cum
mea gl'ia vobis ſatiſfaciã. fac valeas meq; mutuo diligas.

¶ Cicero Planco. S. P. D.

QUanq; gratiaꝝ actõem a te nõ deſiderabã cum te re ipa. atq;
aĩo ſcirẽ eẽ gratiſſimũ. tñ (fatendũ ẽ em̃) fuit mihi ꝑiucũda. Sic
em̃ vidi quaſi ea q̄ oculis cernunt᷑. me a te amari. Dices. q̃d antea?
Semꝑ q̃dẽ ſꝫ nũq; illuſtri⁹. Lr̃e tue mirabil'r grate ſunt ſenatui cũ
reb; ipis. q̄ erãt grauiſſime ⁊ maxime fortiſſimi animi. ſummiq; cõ
ſiliĳ tũ etiã grauitate ſentẽtiaꝝ. atq; ꝟboꝝ. Sed mi Plance incũbe
vt belli extrema ꝑficias. in hoc erit ſumma ⁊ gr̃a ⁊ gl'ia. Cupio oĩa
reipub. cã ſꝫ me hercule in ea ꝯſeruãda iã defatigat⁹ nõ m'lto plus
faueo patrie. q; tue gl'ie. cui⁹ maximã facultatẽ tibi dĳ ĩmortales.
vt ſpero. dedere. quã ꝯplectere obſecro. Qui em̃ Anthoniũ opp̄ſſe-
rit. is hoc teterrimũ bellũ. periculoſiſſimũq; ꝯfecerit. Uale.

¶ Sequunt᷑ ep'le ex libro vndecimo

¶ M. T. C. Bruto Impr. S. P. D.

LUpus noſter cũ Romã ſexto die Mutina veniſſet. poſtri-
die me mane ꝯuenit tuaq; mihi mãdata diligẽtiſſime ex-
poſuit ⁊ lr̃as reddidit. Qđ mihi tuã dignitatẽ ꝯmẽdas.

eodē tp̄e exiſtimo te mihi meā dignitatē ꝯmēdare quā me hercule
nō habeo tua chariorē. Quare mihi gratiſſimū facies ſi exploratū
habebis tuis laudibꝫ nullo loco nec ꝯſiliū. nec ſtudiū meū defuturꝝ
Cū tribuni ple. edixiſſent. ſenatꝰ adeſſet ad. xiiij Calēdas Januari-
as. haberētqꝫ in aīo ne p̄ſidio ꝯſulū deſignatoꝝ referre. q̄q̄ ſtatue-
rā in ſenatū an̄ Calēdas Januarias nō venire. tn̄ cū eo die ipo edi-
ctū tuū ꝓpoſitū eēt. nefas eē duxi. aut ita haberi ſenatū. vt de tuis
diuinis in rēpublicā meritis ſileret. qđ factū eēt. niſi ego veniſſem
aut etiā ſi q̇d honorifice de te diceret. me nō adeſſe. Itaqꝫ in ſenatū
veni mane qđ cū eſſet animaduerſum. frequētiſſimi ſenatores ꝯue-
nerūt. Que de te in ſenatu egerim. que in ꝯcione maxima dixerim
alioꝝ te lr̄is malo cognoſcere. Illđ tibi ꝑſuadeas velim. me oīa q̄
ad tuā dignitatē augēdā ꝑtinebūt. q̄ ē ꝑ ſe ampliſſima. ſummo ſꝑ
ſtudio ſuſcepturꝝ ⁊ defenſurꝝ qđ q̄q̄ intelligo me cū multꝫ eē factu-
rū tn̄ appetā huius rei p̄ncipatū Uale.

¶ Brutꝰ Imperator ⁊ Con. deſig. M. T. C. S. P. D.

EOdē exemplo lr̄e a te mihi reddite ſunt. q̄ pueri mei attule-
runt. Tantū me tibi debere exiſtimo. q̄tū ꝑſoluere difficile ē
Scripſi tibi q̄ hic gererent. in itinere ē Anthoniꝰ. ad Lepidū ꝓfi-
ciſcit. ne de Plāco q̇dē ſpem adhuc abiecit vt ex libellis eius aīauer-
ti. q̄ in me inciderūt. In q̇bꝫ q̄s ad Aſiniū. q̄s ad Lepidū. q̄s ad
Plancū mitteret. ſcribebat. Ego tn̄ nō habui ambiguū. ⁊ ſtatiꝫ ad
Plancum miſi. ⁊ biduo ab Allobrogibus. ⁊ totius Gallie lega-
tos expecto q̄s ꝯfirmatos domū remittā. Tu q̄ iſtic opus erunt
adminiſtrari. ꝓſpicies vt ex tua volūtate reiqꝫpub. cōmodo fiant
Maleuolētie hoīm in me ſi poteris occurres ſi nō potueris. hoc
ꝯſolabere. ꝙ me de ſtatu meo nullis ꝯtumelijs deterrere pn̄t ꝓdie
nonas Maij. ex Caſtris. finibꝫ Staticlenſiū. Uale.

¶ M. T. C. Bruto Impe. S. P. D.

ET ſi mihi tue lr̄e iucūdiſſime ſunt. tn̄ iucūdiꝰ fuit. qđ in ſum-
ma occupatōe tua Planco college mādaſti. vt te mihi ꝑ lr̄as
excuſaret. Qđ fecit ille diligēter. nihil amabiliꝰ officio tuo ⁊ diligē-
tia Cōiūctio tua cū collega tuo. ꝯcordiaqꝫ vr̄a. q̄ lr̄is oībꝫ declarata

eſt. S. Po. Q. R. gratiſſima accidit. Qđ ſupeſt ꝑge mi Brute. ⁊ ꝗ̄ non cū alijs ſꝫ tecū ipe certa. Plura ſcribere nō debeo. ꝓſertim ad te. q̄ magiſtro breuitatis vti cogito. Lr̄as tuas vehementer expecto. ⁊ q̄dem tales. quales maxime opto.

¶ M. T. C. D. Bruto Im. S. P. D.

PErmagni ītereſt. q̄ tibi tp̄e hec ep̄la reddita ſit. vtꝝ cū ſolicitu dinis aliq̄d haberes. an cū ab oī moleſtia vacuus eſſes. Ita ꝗꝫ ei p̄cepi quē ad te miſi vt tp̄s obſeruaret ep̄le tibi reddēde. Nā quēadmodū corā. q̄ ad nos intēpeſtiue adeūt moleſti ſepe ſunt. ſic ep̄le offendūt nō loco reddite. Si aūt. vt ſpero nihil te ꝑturbat. nihil impedit. ⁊ ille. cui mādaui ſatis ſcite. ⁊ cōmode tp̄s ad te ce pit adeundi. ꝯfido me. qđ velim. a te facile impetraturꝫ L. Lamia p̄turā petit. h̄ ego vtor vno oīm plurimū. Magna vetuſtas. mag na ꝯſuetudo intercedit qđꝗꝫ plurimū valet. nihil mihi eiꝰ familia ritate ē iucūdiꝰ Magno p̄terea beneficio eiꝰ. magnoꝗꝫ merito ſum obligatꝰ. Nā Clodianis tēporibꝰ cū equeſtris ordinis princeps eſſꝫ. proꝗꝫ mea ſalute acerrime ꝓpugnaret. a Gabinio ꝯſule relega tus ē. qđ an̄ id tp̄s ciui romano Rome ꝯtigit nemini. Hoc cū P. R. meminit. me ip̄m nō meminiſſe turpiſſimū ē. Quapꝓpter ꝑſua de tibi mi Brute me petere p̄turā. Quāꝗꝫ em̄ Lamia ſummo ſplē dore ſūma gr̄a ē viſus magnificētiſſimo mūere edilicio. tn̄ q̄ſi ea ita nō eēnt. ego ſuſcepi totū negotiū Nūc ſi me tāti facis. quāti certe fa cis. qn̄ eq̄tū centurias tenes in q̄bꝰ regnas. mitte ad lupū noſtrum vt is nobis eas centurias ꝯficiat. nō tenebo te pluribꝰ Ponam in extremo. qđ ſentio. Nihil ē Brute cū oīa a te expectem. qđ mihi gra tius facere poſſis. Uale.

¶ M. T. C. D. Bruto Imp. S. P. D.

LAmia vno oīm familiariſſime vtor. Magna eiꝰ in me nō dico officia. ſꝫ merita eaꝗꝫ ſunt. P. R. notiſſima. Is magnificen tiſſimo munere edilitatꝭ ꝑfunctꝰ petit p̄turā. Omneſꝗꝫ intelligūt nec dignitatē ei deeſſe nec grām. Sꝫ is ambitꝰ extare videt̄. vt ego ꝑtimeſcā totāꝗꝫ petitōem Lamie mihi ſuſtinendā putem. In ea re q̄ꝫtū me poſſis adiuuare facile ꝑſpicio. nec ꝓo q̄ꝫtū mea cā velis.

dubito. Velim igit mi Brute tibi ꝑsuadeas. nihil me maiore ſtu-
dio a te petere. nihil te mihi gratiꝰ facere poſſe. ꝙ ſi oībꝰ tuis opibꝰ
oī ſtudio Lamiā in petitōe iuuerꝭ. qđ vt facias vehemēter rogo

¶ M. T. C. Bruto. S. P. D.

Expectanti mihi tuas lrās ꝗtidie Lupꝰ nr̄ ſubito denūciauit vt ad te ſcriberē ſi ꝗd vellē. Ego āt ⁊ ſi ꝗd ſcriberē nō habebā (acta eñ ad te mitti ſciebā) inanē āt ſmonē lraꝝ tibi iucundū eſſe audiebā breuitatē ſecutus ſum. te magiſtro. Scito igit in te. ⁊ in collega ſpem oēm eē. De Bruto aūt nihil adhuc certi quē ego quē-admodū ꝑcipis ꝑuatis lrīs ad bellū cōe vocare nō deſino. ꝗ vtinā iā adeſſet. inteſtinū vrbis malū qđ nō ē mediocre. minꝰ timeremꝰ Sꝫ ꝗd ago. nō imitoꝛ λακονισμὸν tuū. altera iā pagella ꝓce-dit Vince ⁊ vale. xiiij. Calē. ꝗntiles ¶ Sequūt ep̄le ex li. duodecio

¶ M. T. C. Caſſio. S. P. D.

QUi ſtatus reꝝ fuerit tū. cū has lrās dedi. ſcire poterꝭ ex C. Titio Strabone viro bono ⁊ optime de repu. ſen-tiente. Nā ꝗd dicā cupidiſſimo tui. ꝗ domo ⁊ fortunis relictis ad te potiſſimū ꝓfectꝰ ſit? Jtaqꝫ eū tibi ne ꝯmēdo ꝗdē ad-uentus ipſius ad te ſatis eū ꝯmēdabit. Tu veliꝫ ſic exiſtimes. tibi-ꝗ ꝑſuadeas. oēm ꝑfugiū bonoꝝ in te. ⁊ Bruto eē poſitū. ſi qđ noliꝫ aduerſi ꝗd euenerit. Res cū hec ſcribebā. erat in extremū deducta diſcrimen. Brutꝰ eñ Mutine vix iā ſuſtinebat. Qui ſi ꝯſeruatus erit. vicimꝰ. ſin (qđ dij omen auertāt) oppſſus ibi erit. oīs hominū curſus ē ad vos. Proinde fac tantū aīm habeas. tantūqꝫ appara-tū. quāto opus ē ad vniuerſaꝫ rēpub. recuperandā. Vale.

¶ M. T. C. Caſſio. S. P. D.

BReuitas tuaꝝ lraꝝ me ꝗqꝫ breuiorē in ſcribēdo facit. ⁊ vt ve-re dicā. nō ſatis occurrit ꝗd ſcribā. Noſtras eñ res in actis ꝑferri ad te certe ſcio. tuas aūt ignoramꝰ. Tāqꝫ eñ clauſa ſit Aſia. ſic nihil ꝑſertiꝫ ad nos ꝑter rumores de oppſſo Dolobella. ſatꝭ illos ꝗdē ꝯſtātes. ſꝫ adhuc ſine auctore. Nos ꝯfectū bellū cū putaremꝰ repēte a Lepido tuo in ſummā ſolicitudinē adducti ſumus. Jtaqꝫ ꝑſuade tibi. maximā reipub. ſpem in te. ⁊ in tuis copijs eē. Firmos

omnino exercitus habemus. ſed tñ vt om̄ia vt ſpero ꝓſpere proce-
dant. multū intereſt te viuere. Exigua eſt em̄ ſpes reipub. nā nullam
nō libet dicere. ſʒ q̄cūqʒ eſt. ea reſpōdet anno ꝯſulat⁹ tui. Uale

¶L. Trebonius. M. T. C. S. P. D.

SI vales bene eſt. ego quidē valeo. Athenas veni ad. xi. Kalē.
Junij. atqʒ ibi. qđ maxime optabā. vidi filiū tuū deditum op
timis ſtudijs. ſummaqʒ modeſtie fama. Qua ex re quātam volup
tatē ceperim. ſcire potes etiā me tacēte. Nō em̄ neſcis quāti te faciā
⁊ quā pro noſtro veterrimo. veriſſimoqʒ amore omnib⁹ tuis etiam
minimis ꝯmodis. nō mō tanto bono gaudeā. Noli putare mi Ci-
cero me hoc aurib⁹ tuis dare. Nihil adoleſcēte tuo adeo noſtro (ni-
hil em̄ mihi a te p̄t eſſe ſeiūctum) aut amabilius om̄ib⁹ his q̄ Athe
nis ſunt. eſt. aut ſtudioſius earū artiū. quas tu maxime amas. hoc eſt
optimarū. Itaqʒ tibi. qđ vere facere poſſum. libenter quoqʒ gratulor
nec minus etiā nobis. qđ cum quē neceſſe erat diligere, qualiſcūqʒ
eſſet. talē habemus. vt libenter quoqʒ diligam⁹. Qui cū mihi in ſer
mone inieciſſet ſe velle Aſiā viſere nō mō inuitatus. ſʒ etiā rogat⁹ eſt
a me vt id potiſſimū nobis optinentib⁹ ꝓuinciā faceret. Cui nos
⁊ charitate ⁊ amore tuū officiū p̄ſtaturos nō debes dubitare. Illud
quoqʒ erit nobis cure vt Cratippus vna cū eo ſit. ne putes in Aſia
feriatū illum ab ijs ſtudijs. in que tua cohortatōne incitat̄ futurū
Nam illū paratū vt video. ⁊ ingreſſum pleno gradu cohortari nō
intermittemus quo indies longius diſcendo exercēdoqʒ ſe proce-
dat. Uos quid egeritis in repub. cū has litteras dabā nō ſciebam
Audiebā quedaʒ turbulenta. que ſcʒ cupio eſſe falſa. vt aliquando
otioſa libertate fruamur. qđ vel minime adhuc mihi ꝯtigit. Ego ta
men nactus in nauigatione noſtra pauxillū laxamēti cōcinnaui ti-
bi munuſculū ex inſtituto meo. ⁊ dictū cum magno noſtro honore
a te dictum ꝯcluſi. ⁊ tibi infra ſubſcripſi. In quib⁹ verſiculis ſi ti-
bi quibuſdaʒ verbis ευωρομορ εστεροσ videbor. turpitudo
perſone eius in quā liberius inuehimur nos vindicabit. Ignoſces
etiam iracūdie noſtre. que iuſta eſt in eiuſmodi ⁊ homines ⁊ ciues
Deinde quid magis hoc Lucilio licuerit aſſumere libertatis q̄ no

bis: cum etiā ſi odio par fuerit in eos. quos leſit. tn̄ certe non ma
gis dignos habuerit. in quos tanta libertate verboꝛuꝫ incurreret.
Tu ſicut mihi pollicitus es. adiunges me ꝗ̄ pꝛimū ad tuos ſermo
nes. Nāqꝫ illud non dubito quin ſi quid de interitu ceſaris ſcribas
non patiaris me minimā partem. ⁊ rei ⁊ amoꝛis tui ferre. Uale. ⁊
matrē meoſqꝫ tibi ꝯmendatos habe. viij. Cal'. Junias Athenis

¶ M. T. C. Cornificio Collegę. S. P. D.

GRata eſt mihi vehemēter memoꝛia noſtri tua. quā ſignifica
ſti litteris. quā vt ꝯſerues nō ꝙ de tuo ꝯſtantia dubitem. ſed
quia mos eſt ita rogādi. rogo Ex Syꝛia nobis tumultuoſioꝛa q̄
dam nūciata ſunt. que. qꝛ tibi ſunt ꝓpioꝛa ꝗ̄ nobis. tua me cauſa
magis mouēt ꝗ̄ mea. Rome ſummū ociū eſt. ſed ita vt malis ſalu
bꝛe aliqđ ⁊ honeſtū negociuꝫ. qđ ſpero foꝛe. qꝛ video id cure eē ceſa
ri. Me ſcito dū tu abſis. quaſi occaſionē quādā. ⁊ licētiā nactū ſcri-
bere audacius. ⁊ cetera q̊dem foꝛtaſſe. que etiam tu ꝯcederes. Sed
pꝛoxime ſcripſi de optimo genere dicēdi. in quo ſepe ſuſpicatus ſum
te a iudicio noſtro ſic ſcꝫ. vt doctuꝫ hoīem a nō indocto paululum
diſſidere. Huic tu libꝛo maxime velim ex aīo. ſi minꝰ grē cā. ſuffra
gere. Dicā tuis. vt eū ſi velint. deſcribant ad te mittāt. Puto em̄ etiā
ſi rem minus ꝓbabis. tn̄ in iſta ſolicitudine quicq̄d a me ꝑfectum
ſit. iucūdū tibi foꝛe. Qđ mihi exiſtimatōem tuā. dignitatēqꝫ ꝯmen
das. facis tu q̄dē omniū moꝛe. Sed velim ſic exiſtimes. me. cum
amoꝛi. quē inter nos mutuū eē intelligā plurimū tribuā. tū de ſum
mo ingenio. ⁊ de optimis tuis ſtudijs. ⁊ de ſpe ampliſſime dignita
tis ita iudicare. vt neminē tibi anteponā. ꝯparē paucos. Uale

¶ M. T. C. Cornificio. S. P. D.

LIbentiſſime legi tuas litteras. in quibꝰ iucūdiſſimū mihi fuit
qđ cognoui tibi meas redditas eſſe. Non enim dubitabam
quin eas libenter lecturus eſſes. verebar ne redderentur. Bellū qđ
eſt in Syꝛia. Syꝛiamqꝫ pꝛouinciam tibi tributam eſſe a Ceſare ex
tuis litteris cognoui. eādem rem volo bene et feliciter euenire. Qđ
ita foꝛe confido fretus ⁊ induſtria ⁊ pꝛudentia tua. Sed de Par
thici belli ſuſpitione quod ſcribis ſane me cōmouit. Quantum co

piarum haberes. cum ipſe coniectura conſequi poterā. tum ex tuis
litteris cognoui. Itaqꝫ opto ne ſi illa gens moueat hoc tempore
dum ad te legiones hē perducātur quas audio duci. Qđ ſi pares
copias ad confligendum non habebis. non te fugiet vti conſilio
M. Bibuli. qui ſe oppido munitiſſimo ꝛ copioſiſſimo tam diu te
nuit. ꝙdiu in prouincia Parthi fuerunt. Sed hoc melius ex re ꝛ
ex tempore conſtitues. Mihi quidē vſqꝫ cure erit. quid agas dum
quicquid egeris ſciero. Litteras ad te nunꝙ habui cui darē quin
dederim. A te vt idem facias peto In primiſqꝫ vt ita ad tuos ſcri/
bas. vt me tuū ſciant eſſe. Uale

¶ M. C. Cornificio. S. P. D.

CAius Anitius familiaris meus vir oīibus rebꝫ ornatus. ne
gotiorum ſuorum cauſa legatus eſt in Africam legatione li/
bera. eum velim rebus oīibus adiuues. operamqꝫ des. vt ꝙ com
modiſſime ſua negocia conficiat. In primiſqꝫ qđ ei chariſſimū eſt
dignitatem eius tibi cōmendo. Idqꝫ a te peto. qđ ipe in prouincia
facere ſum ſolitus non rogatus. vt omnibus ſenatoribus lictores
darem. qđ idem acceperam. ꝛ id cognoueram. a ſummis viris fa
ctitatum. Hoc igitur mi Cornifici facies. Ceteriſqꝫ rebus omnibꝫ
eius dignitati. reiqꝫ ſi me amas. conſules. id erit mihi gratiſſimum
Da operam vt valeas

¶ M. T. C. P. Cornificio

NOs hic cum homine gladiatore omniū nequiſſimo collega
noſtro Anthonio bellum gerimus. ſed non pari conditio/
ne. contra arma verbis. At etiam de te concionatus eſt. nec impu
ne. nam ſentiet quos laceſſierit. Ego autem acta ad te oīa arbi/
tror perſcribi ab aliis. A me futura debes cognoſcere. quorū ꝗdem
non eſt difficilis coniectura. Oppreſſa omnia ſunt. nec habent du
cem boni. noſtriqꝫ tyrannoctoni longe gentiū abſunt Panſa ꝛ ſen
tit bene ꝛ loquitur fortiter Hircius noſter tardius conualeſcit Quid
futurꝫ ſit plane neſcio. Spes tñ eſt vna. aliquādo populū romanū
maiorꝫ ſilēꝫ fore. Ego certe reipu. nō deero. ꝛ ꝙcꝗd acciderit. a ꝙ mea
culpa abſit. aīo forti ferā. Illud ꝓfecto quoad potero. tuā famam

et dignitatē tuebor. ad. xiij. Calēdas Januarias Senatus frequēs
mihi eſt aſſenſus. cū de ceteris reb⁹ magnis ꝛ neceſſarijs. tum de pro
uincijs ab ijs q̇ obtinerēt retinēdis neqꝫ cuiqꝫ tradēdis. niſi q̇ ex ſe-
natuſcōſulto ſucceſſiſſet. Hoc ego cū reipublice cauſa cenſui. tum
me hercule in ꝑmis retinende dignitatis tue. Quāobrē te amoris
nr̄i cauſa. rogo reipublice cauſa hortor. vt ne cui q̇cqꝫ iuris ī tua
ꝓuincia eē patiare Atqꝫ vt oīa referas ad dignitatē qua nihil p̄t
eſſe p̄ſtantius. Vere tecū agam. vt neceſſitudo noſtra poſtulat. In
Sempronio ſi meis lr̄is obtēperaſſes. maximā ab oīb⁹ laudem
adeptus eſſes. Sꝫ illud ꝛ p̄terijt ꝛ leui⁹ eſt. Hec magna res eſt. fac
vt ꝓuinciā retineas in poteſtate reip. Plura ſcripſiſſem niſi tui fe-
ſtinarent. Itaqꝫ cherippo noſtro me velim excuſes. Vale

¶ M. T. C. D. P. Cornificio

EGo nullū locū p̄termitto (nec eīm debeo) nō mō laudādi tui. ſꝫ
ne ornādi q̄dem. Sed mea ſtudia erga te ꝛ officia. malo tibi ꝛ
tuoꝝ lr̄is q̄ꝫ ex meis eſſe nota Te tn̄ hortor vt oīi cura in rēpubli-
cam incūbas. Hoc eſt animi. hoc eſt ingenij tui. hoc eſt ſpei. quam
habere debes. amplificāde dignitatꝭ tue. Sed hac de re al's ad te plu
rib⁹. cū eīm hec ſcribebā in expectatōe erāt ad oīa. Nōdū legati re
dierant. quos ſenatus nō ad pacem deprecandā. ſed bellum denun
ciandum miſerat. niſi legatorum nūcio paruiſſet. Ego tamen vt p̄
mū occaſio data eſt. meo priſtino more rempublicā defendi. me p̄n
cipem ſenatui populoqꝫ romano ꝓfeſſus ſum. nec poſtea q̄ꝫ ſuſce-
pi cauſam libertatis minimū tēpus amiſi tuende ſalutis libertatiſqꝫ
ꝯmunis. Sꝫ hec quoqꝫ te ex alijs malo cognoſcere. T. Pinariū fa
miliariſſimū meū tanto tibi ſtudio cōmendo. vt maiore nō poſſim
Cui cū propter oēs virtutes tuꝫ etiā ꝓpter ſtudia ꝯmunia ſum
amiciſſimus. Is ꝓcurat rationes negociaqꝫ Dionyſij noſtri. quem
ꝛ tu multū amas. ꝛ ego omniū plurimū. Ea ego tibi nō debeo com
mendare. ſed ꝯmendo tamen. Facies igitur vt ex Pinarij gratiſſi-
mi hominis litteris tuū ꝛ erga illum ꝛ erga Dionyſium ſtudium
perſpiciamus liberalius Vale

¶ Sequūtur ep̄le ex libro decimotertio

¶ M.T.C. Memmio. S.P.D.

C Aio Auiano Euandro. q̄ habitat in tuo ſacrario. ⁊ ipſo multū vtor. ⁊ patrono ei⁹ Marco Emilio familiariſſime Peto igit̄ a te maiorē in modū. ꝙ ſine tua moleſtia fiat. vt ei de habitatōe accōmodes. Nā ꝓpt̄ opa inſtituta multa multoꝝ. ſubitū ē ei remigrare Cal. q̄ntilib⁹. Impedior verecūdia. ne te plurib⁹ v̄bis rogem. Neq̨ tn̄ dubito q̄n ſi tua nihil. aut nō multū interſit. eo ſis aīo. q̄ ego eſſez. ſi q̄d tu me rogares. mihi certe ḡtiſſimū feceris. vale.

¶ M.T.C.S.P.D.L. Memmio.

A Ulū Fuſiū vnū ex meis intimis. obſeruātiſſimū ſtudioſiſſimūq̨ nr̄i eruditū hoīem. ⁊ ſumma hūanitate. tuaq̨ amicitia digniſſimū. velim ita tractes. vt mihi cora recepiſti. Tā mihi gratū id erit q̄ꝫ qđ gratiſſimū. Ipm p̄terea ſummo officio. ⁊ ſumma obſeruantia tibi in ꝑpetuū deuinxeris. Uale.

¶ M.T.C. Ualerio Propretori. S.P.D.

C Um municipib⁹ volaterranis mihi ſumma neceſſitudo eſt. magno eñī meo beneficio affecti. cumulatiſſime mihi grām retulerūt. nā nec in honorib⁹ meis. laboribuſq̨ vnq̄ꝫ defuerūt. Cū q̄b⁹ ſi mihi nulla cā intercederet. tn̄ ꝙ te vehemētiſſime diligo. ꝙq̨ me a te plurimi fieri ſentio. ⁊ monerē te. ⁊ hortarer. vt eoꝝ fortunis cōſuleres. p̄ſertim cū ꝓpe p̄cipuā cām haberēt ad ius obtinendū. p̄rimū. ꝙ Syllani t̄pis acerbitatē. deoꝝ īmortaliū benignitate subterfugerūt. Deinde ꝙ ſummo ſtudio Po. Ro. a me in ꝯſulatu meo defenſi ſunt. cū tribuni plebis. legem iniq̄ſſimā de eoꝝ agris ꝓmulgaſſent. facile ſenatui populoq̨ Romano ꝑſuaſi. vt eos ciues. q̄b⁹ fortuna pepciſſet. ſaluos eē vellēt. Hāc actōem meā C. Ceſar. p̄mo ſuo ꝯſulatu. in lege agraria ꝯprobauit. agrūq̨ Uolaterranū. ⁊ oppidū oīm̄ ꝑiculo in ꝑpetuū liberauit. vt mihi dubiū nō ſit. q̄n is. q̄ nouas neceſſitudines adiūgat. vetera ſua beneficia ꝯſeruari velit. Quāobrē ē tue prudētie. aut ſeq̄ ei⁹ auctoritatē. cui⁹ ſectā. atq̨ imperiū ſumma cū tua dignitate ſecutus es. aut certe illi integrā oēm cām reſeruare. Illud v̄o dubitare nō debes. q̄n tā graue. tā fi rmū. tā honeſtū municipiū tibi tuo ſummo beneficio in ꝑpetuū obliges.

ri velis. Sꝫ hec q̄ ſcripta ſunt ſup̄. eo ſpectāt vt te horter. vt ſuadeā
Reliq̄ ſunt. q̄ ꝑtinēt ad rogandū. vt nō ſolū tua cā tibi ꝯſiliū me
dare putes. ſꝫ etiā qđ mihi opus ſit. me a te petere ⁊ rogare. Gra-
tiſſimū igit̄ mihi feceris. ſi Uolaterranos oībꝫ rebꝫ integros incolu-
meſq̄ eē volueris Eoꝝ ego domicilia. ſedes. rem. fortunas. q̄ a dijs
immortalibꝫ. ⁊ a p̄ſtantiſſimis in nr̄a republica ciuibꝫ ſummo. S.
P. q. R. ſtudio ꝯſeruate ſunt. tue fidei. iuſticie bonitatiq̄ ꝯmen-
do. Si ꝑ meis p̄ſtinis opibꝫ facultatē mihi res h̄ tpe daret. vt ita
defendere poſſem Uolaterranos quēadmodū ꝯſueui tueri meos.
nullū officiū. nullū deniq̄ certamen. in q̄ illis ꝓdeſſe poſſem. p̄ter-
mitterē. Sꝫ qn̄ apud te nihilo min⁹ hoc tpe me valere ꝯfido. q̄ꝫ
valuerim ſꝑ apud oēs. ꝓ nr̄a ſumma neceſſitudine. pariq̄ int̄ nos.
et mutua beneuolētia abs te peto. vt ita de Uolaterranis merear e.
vt exiſtimēt te eū q̄ſi diuino ꝯſilio. iſti negotio p̄poſitū eē. apđ quē
vnū. nos eoꝝ ꝑpetui defenſores plurimū valere poſſem⁹. Uale

¶ M. T. C. Seruio Sulpitio. S. P. D.

MArcus Curi⁹. q̄ Patris negotiat̄. mult̄ ⁊ magnis de cauſis
a me diligit̄. Nā ⁊ amicitia ꝑuetus mihi cū eo ē. vt p̄mū in
forū veni. inſtituta. ⁊ Patris cū aliq̄ties antea. tū ꝓxime h̄ miſerri-
mo bello. dom⁹ ei⁹ tota mihi patuit. Qua ſi opus fuiſſet tā eſſem
vſus. q̄ꝫ mea. Maximū aūt vinculū mihi cū eo ē quaſi ſanctioris
cuiuſdā neceſſitudinis. q̄ ē Attici nr̄i familiariſſim⁹. eūq̄ vnū p̄ter
ceteros obſeruat. ac diligit. quē ſi tu iā forte cognouiſti. puto me h̄.
qđ facio. facere ſerius. Ea eñ ē hūanitate. ⁊ obſeruātia. vt eū tibi iā
ip̄m ꝑ ſe ꝯmēdatū putez. Qđ tñ ſi ita ē. magnopere a te q̄ſo. vt ad
eā volūtatē (ſi quā in illū an̄ has meas lr̄as ꝯtuliſti) q̄ꝫ maximus.
poſtea cumul⁹ accedat. Sin aūt ꝓpter verecundiā ſuā min⁹ ſe tibi
obtulit. aut eū nōdū habes ſatis cognitum. aut q̄ cā ē. cur maioris
ꝯmendatōnis indigeat. ſic tibi eū ꝯmendo. vt neq̄ maiore ſtudio
quēq̄. neq̄ iuſtioribꝫ de cauſis ꝯmēdare poſſim. Faciāq̄ id. qđ de-
bent facere ij. q̄ religioſe. ⁊ ſine ambitiōe ꝯmendāt. Spōdebo eñ
tibi. vł poti⁹ ſpondeo. in meq̄ recipio. eos eē M. Curij mores. eā
q̄ tū ꝓbitatē. tū etiā hūanitatē. vt eū ⁊ amicitia tua. ⁊ tā accurata

ↄmendatione (ſi tibi ſit cognitus) dignũ ſis exiſtimatur⁹ Mihi cer te gratiſſimũ feceris. ſi intellexero has lr̃as tm̃. q̃ʒtũ ſcribens ↄfide/ bam apud te pondus habuiſſe. Uale.

¶ M. T. C. Seruio Sulpitio. S. P. D.

ASclapone patrenſi medico vtoꝛ valde familiarit̃. eiuſqꝫ tũ ↄſuetudo mihi iucũda fuit. tũ etiã ars. quã ſuꝫ expertus in valetudine meoꝝ. In q̃ mihi tũ ip̃a ſcientia. tũ etiã fidelitate. bene/ uolẽtiaqꝫ ſatiſfecit. Nũc igit̃ tibi ↄmendo. ⁊ a te peto. vt des operã vt intelligat diligẽter me ſcripſiſſe de ſeſe. meãqꝫ ↄmẽdatõnem vſui magno ſibi fuiſſe. Erit id mihi vehemẽter gratũ. Uale.

¶ M. T. C. Sulpitio. S. P. D.

LUcio Coſſinio amico. ⁊ tribuli tuo valde familiariter vtoꝛ. nã ⁊ inter noſmetipſos vet⁹ vſus intercedit. ⁊ Attic⁹ nr̃ maio rẽ etiã mihi cũ Coſſinio ↄſuetudinẽ fecit. Itaqꝫ tota Coſſinij dom⁹ me diligit. In p̃miſqꝫ libertus ei⁹ Lucius Coſſini⁹ Anchilaus. hõ et patrono. ⁊ patroni neceſſarijs (q̃ in nũero ego ſuꝫ) ꝓbatiſſimus Nũc tibi ita ↄmẽdo. vt ſi meus libert⁹ eẽt. eodẽqꝫ ſi apud me loco eſſet. q̃ ⁊ ẽ apud patronũ ſuũ maioꝛe ſtudio ↄmendare nõ poſſem Quare ꝑgratũ mihi fecer̃. ſi eũ in amicitiã tuã receper̃. atqꝫ eũ (qꝺ ſine moleſtia tua fiat) ſi q̃ in re opus ei fuerit. iuueris. Id ⁊ mihi vehemẽter gratũ erit ⁊ poſtea tibi iucundũ. Noĩem em̃ ſumma ꝓ/ bitate. humanitate. obſeruãtiaqꝫ cognoſces. Uale.

¶ M. T. C. Acilio Procon. S. P. D.

HIppiã Philoxeni filiũ Calatinũ hoſpitẽ ⁊ neceſſariũ meum tibi ↄmendo maioꝛẽ in modũ. Ei⁹ bona (quẽadmodũ ad me delata res eſt) publice poſſident̃ alieno noĩe. ↄtra leges Calatinoꝝ Id ſi ita ẽ. etiã ſine mea ↄmendatõe. ab eq̃tate tua res ip̃a ĩpetrare debet. vt ei ſubuenias. Quoq̃ mõ res aũt ſe hꝫ peto a te. vt hono/ ris mei cã. eũ expedias. tãtũqꝫ ei cõmodes in hac re. ⁊ in ceter̃. q̃ʒtũ tua fides. dignitaſqꝫ patiet̃. Id mihi vehemẽter g̃tũ erit. Uale.

¶ M. T. C. Anchario. Q. F. Proc. S. P. D.

LUciũ ⁊ Caiũ aurelios Lucij filios. q̃bꝰ ⁊ ip̃is. ⁊ patre eoꝝ vi/ ro optimo familiariſſime vtoꝛ. ↄmẽdo tibi maioꝛẽ in modum

aduleſcētes.oībꝫ optimis artibꝫ ornatos. meos p̄deceſſarios. tua
amicitia digniſſimos.ſi vlla mea apud te ꝯmēdatio valuit. qđ ſcio
multas plurimū valuiſſe.hec vt valeat rogo. Qđ ſi eos honorifice
liberalit̄qꝫ tractar̄.ꝛ tibi ĝtiſſimos.optimoſqꝫ aduleſcētes adiūxe-
ris.ꝛ mihi gratiſſimū feceris. Uale.

¶ M.T.C.L. Luceolo Procon. S.P.D.

LUcius Luceius me⁹ familiariſſim⁹.hō oīm ĝtiſſim⁹. mirifi-
cas tibi apđ me grās egit.cū diceret te oīa.accumulatiſſime.ꝛ
liberaliſſime ꝓcuratoribꝫ ſuis pollicitū eē. cū orō tua tā ei ĝta fue-
rit.qꝫ gratā rē ipam exiſtimas fore.cū(vt ſpero)q̄ pollicit⁹es.fecer̄
oīno. Oſtēderūt belliones ſeſe Luceio Pōpeij arbitratu ſatiſfactu-
ros.Sꝫ vehemēter op⁹ ē nob̄ ꝛ volūtatē ꝛ auctoritatē.ꝛ iperiū tuū
accedere Qđ vt facias.te etiā atqꝫ etiā rogo Illudqꝫ mihi ĝtiſſimū
ē.qđ ita ſciūt Luceij ꝓcuratores.ꝛ ita Luceius ipe.ex lr̄is tuis.q̄s
ad eū miſiſti.intellexit em̄ hoīs nulli⁹ apđ te auctoritatē.aut grām
valere plus qꝫ meā.id vt re experiar̄.iteꝝ ꝛ ſepi⁹ te rogo. Uale.

¶ M.T.C.Qu.Gallo.S.P.D.

ET ſi plurimis rebꝫ ſpero fore.vt pſpiciā.qđ tū iā p̄dē pſpicio.
me a te amari.tū nūc cā ea tibi dar̄.in q̄ facile declarare poſſis
tuā erga me beneuolētiā.Luci⁹ Oppi⁹ Marci fili⁹. Philomeli ne
gociar̄.hō mihi familiar̄.eū tibi vnice ꝯmēdo.eoqꝫ mag̃.qđ tum
ipm diligo.tū q; negocia ꝓcurat Lucij Egnatij Rufi.q̄ ego vno eq̄
te Romano familiariſſime vtor.ꝛ q̄ ꝯſuetudine q̄tidiana. tū offi-
cijs maximis.plurimiſqꝫ mihi ꝯiūctur⁹ ē.Oppiū igit̄ p̄ſentē vt di
ligas Egnatij abſent̄ rē vt tueare.eque a te peto. ac ſi mea negotia
eſſent. Uelim memorie tue cā des lr̄aꝝ aliq̄d.q̄ tibi in ꝓuincia red-
dant̄.ſꝫ ita ꝯſcribas.vt tū.cū eas leges.facile recordari poſſis hui⁹
mee ꝯmēdatōis diligētiā Hoc te vehemēter.etiā atqꝫ etiā rogo.

¶ M.T.C.Ariſto. Procon.S.P.D.

SUmpſi h̄ mihi ꝓ tua in me obſuātia.quā penit⁹ pſpexi.q̄diu
Brundusij fuim⁹.vt ad te familiarit̄.ꝛ q̄ſi ꝓ meo iure ſcriberē
ſi q̄ res eēt.de q̄ valde laborarē.M.Curius.q̄ Patris negociar̄.ita
mihi familiar̄ ē.vt nihil poſſit eē ꝯiuncti⁹.Multa in me illi⁹ officia.

multa in illū mea q̃ꝫ. ⁊ qđ maximū ē. ſummus inter nos amor ⁊ mutuus. Que cū ita ſint. ſi vllā in amicitia mea ſpem habes. ſi ea. q̄ in me officia ⁊ ſtudia Brundusij ↄtuliſti. vis mihi etiā ḡtiora effi/cere q̄ꝫ q̄ꝫ ſunt ḡtiſſima. ſi me a tuis oībꝫ amari vides. hꝫ mihi da. atqꝫ largire. vt Marcū Curiū ſartū ⁊ tectū (vt aiūt) ab oī incōmodo. detrimēto. moleſtia ſynceꝝ integrumqꝫ ↄſerues. Et ipe ſpondeo. ⁊ oēs hꝫ tibi tui ꝓ me recipiēt. ex mea amicitia. ⁊ ex tuo in me officio maximū te fructū ſummāqꝫ voluptatē eē captuꝝ. Uale.

¶ M. T. C. P. Caeſio. S. P. D.

PMeſſeniū equitē romanū oībꝫ rebꝫ ornatū. meūqꝫ ꝑfamilia rē tibi ↄmēdo ea ↄmendatōe. q̄ pt eē diligētiſſima. Peto a te ⁊ ꝓ nr̄o ⁊ ꝓ paterna amicitia. vt eū in tuā fidē recipias. eiusqꝫ rē. famāqꝫ tuerare. Uiꝝ bonū. tuaqꝫ amicitia dignū tibi adiunxeris mihiqꝫ gratiſſimū feceris. Uale.

¶ M. T. C. P. Seruilio Sulpitio Collegae. S. P. D.

QUia nō ē obſcura tua in me beneuolētia. ſic fit vt multi per me tibi velint ↄmēdari. Ego āt tribuo nōnūqꝫ in vulgꝰ. ſed plerūqꝫ neceſſarijs in hꝫ tpe. Nā cū Tito Appio Balbo mihi ſumma familiaritas neceſſitudoqꝫ ē. eiusqꝫ Libertū Titū Appiū Me/nandrū hoīem frugi. ⁊ modeſtū. ⁊ patrono ⁊ nobꝫ vehemēter ꝓbatū. tibi ↄmēdo maiorē in modū. Uehemēter mihi gratū feceris. ſi q̄buscūqꝫ rebꝫ ſine tua moleſtia poterꝫ. ei ↄmodaris. Qđ vt facias te vehementer etiā. atqꝫ etiā rogo. Uale.

¶ M. T. C. P. Seruilio Collegae. S. P. D.

MUltos tibi ↄmēdē neceſſe ē. qn̄ oībꝫ nota nr̄a neceſſitudo ē tuaqꝫ in me beneuolētia Sꝫ tāetſi oīm cā. q̄s ↄmendo. velle debeo tn̄ cū oībꝫ nō mihi eadē cā ē. Titus Auguſtꝰ ⁊ comes meus fuit illo miſerrimo tpe oīm itineꝝ. nauigationū. laboꝝ. piculorūqꝫ meoꝝ ſociꝰ. neqꝫ hꝫ tpe diſceſſiſſet a me. niſi ego ei ꝑmiſiſſeꝫ. Quare ſic tibi ↄmendo. vt vnū de meis domeſticis. ⁊ maxime neceſſarijs Pergratū mihi feceris. ſi eū ita tractaris. vt intelligat hanc ↄmen/datōnem ſibi magno vſui. atqꝫ adiumēto fuiſſe. Uale

¶ M. T. C. Qu. Philippo Procon. S. P. D.

GRatuloꝛ tibi. qđ ex ꝓuincia ſaluū te ad tuos recepiſti incolu
mi fama ⁊ republica. Qđ ſi Rome te vidiſſem. coꝛam grās
egiſſe3. qđ tibi. L. Egnatius familiariſſim⁹ meus abſens. L. oppi⁹
p̄ſens cure fuiſſet. Cū Antipatro Derbete mihi nō ſolū hoſpitiu3.
verūetiā ſumma familiaritas intercedit. Ei te vehemēter ſuccen/
ſuiſſe audiui. ⁊ moleſte tuli. De re nihil poſſum iudicare niſi illud
mihi certe ꝑſuadeo. te talē vir̄ nihil temere feciſſe. A te aūt ꝑ vetere
nr̄a neceſſitudine etiā atq3 etiā peto. vt ei⁹ filios. q̇ in tua poteſtate
ſunt mihi potiſſimū ꝯdones. niſi q̇d exiſtimas ī ea re violari exiſti/
mationē tuā Qđ ego ſi arbitrarer. nūq̄3 te rogarē. mihiq3 tua fama
multo antiq̇oꝛ eſſet. q̄3 illa neceſſitudo ē. S3 mihi ita ꝑſuadeo. p̄t
fieri. vt fallar. eā rē laudi tibi poti⁹ q̄3 vituperatōni foꝛe. quid fieri
poſſet. ⁊ q̇d mea cā facere poſſis. Nā q̇n velis nō dubito. Velı̄3. ſi
tibi graue nō erit certioꝛē me facias. Uale.

¶ M. T. C. T. Titio titi. f. S. P. D.

ETſi nō dubito. q̇n apud te mea ꝯmēdatio ꝑ̇ma ſatis valeat
tn̄ obſequoꝛ hoī familiariſſimo. L. Auiano Flacco. cuius cā
oīa tū cupio. tū mehercule etiā debeo. de q̄ ⁊ p̄ſens tecū egi diligēter
cū tu mihi hūaniſſime reſpondiſti. ⁊ ſcripſi ad te accurate antea. ſ3
putat intereſſe ſua. me ad te q̄3 ſepiſſime ſcribere Quare velim mihi
ignoſcas. ſi illi⁹ volūtati obtēperans. min⁹ videboꝛ meminiſſe cō
ſtantie tue. A te illud idē peto. vt de loco. q̄ deportet frumentū ⁊ de
tp̄e Auiano ꝯmodes. Quoꝝ vtrūq3 ꝑ eundē me obtinuit trienniū
dū Pompeius iſti negocio p̄fuit. Sūma ē. in q̄ mihi gratiſſimū fa
cere poſſis. ſi curaris. vt Auianus q̄n̄ ſe a me amari putat. me a te
amari ſciat. Erit id mihi ꝑgratū. Uale.

¶ Sequunť ep̄l'e ex libro. xiiij. Ciceronis collecte

¶ M. T. C. Teren. ⁊ Tul. Suis. S. P. D.

SI tu ⁊ Tullia lux noſtra valetis. Ego ⁊ ſuauiſſim⁹ Cice/
ro valem⁹. ꝑ̇die Idus octobꝛis Athenas venim⁹ Cū ſe
ne aduerſis ventis vſi eſſem⁹. tardeq3 ⁊ incōmode naui/
gaſſem⁹. De naui exeuntib⁹ nobis Achaſtus cū lr̄is p̄ſto fuit vno
et vigeſimo die. ſane ⁊ ſtrenue. Accepi tuas lr̄ās. quib⁹ intellexi te

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-142904-p0036-3

vereri ne ſuperiores mihi reddite nõ eſſent. oẽs ſunt reddite. dili/
gentiſſimeq; a te pſcripta ſunt oĩa. idq; mihi gratiſſimũ fuit. Neq;
ſum admirat⁹ hãc epl'am quã Achaſtus attulit breuẽ fuiſſe. Jam
eñ me ꝑ̃m expectas. ſiue nos ipos. q̃ q̃dẽ ad vos q̃ꝓ primũ venire
cupiam⁹. Etſi in quã rẽpublicã venim⁹ intelligo. Cognoui eñ ex
multoꝝ amicoꝝ lr̃is (q̃s attulit Achaſtus) ad arma rẽ ſpectare. vt
mihi cũ venero diſſimulare nõ liceat q̃d ſentiã. Sꝫ qñ ſubeũda for
tuna ẽ. eo citi⁹ dabim⁹ operã vt veniam⁹. q̃ facili⁹ de tota re delibe/
remus. Tu velim (qð cũ ꝯmodo valetudinis tue fiat) q̃ꝫ lõgiſſime
poteris. obuiã nobis ꝓperes De hereditate Pretiana. q̃ q̃dẽ mihi
magno dolori ẽ (valde eñ illũ amaui) h' velim cures. ſi auctio ante
meũ aduentũ fiet. vt Pomponi⁹. aut ſi is min⁹ poterit Camillus
noſtꝝ negotiũ curet. Nos cũ venerim⁹. reliq̃ p nos agemus. Sin
tu iã Roma ꝓfecta eris. tñ curabis vt hoc ita fiat. Si dij nos adiu
uabũt. circiter idus Noucb. in Jtalia ſperam⁹ fore. Uos mea ſua/
uiſſima. ⁊ optatiſſima Terentia. ⁊ Tulliola. ſi nos amatis. curate
vt valeatis Athenis ad. xv. Calen. Nouẽ.

¶ M. T. C. Terentiae. S. P. D.

QUod nos in Jtaliã ſaluos veniſſe gaudes. ꝑpetuo gaudeas
velim. Sꝫ ꝑturbati dolore animi. magniſq; iniurijs. metuo.
ne id ꝯſilij ceperimus qð nõ facile explicare poſſim⁹. Quare q̃ꝫtũ
potes adiuua. Quid aũt poſſis. mihi in mentẽ nõ venit. Jn viã.
qð te des hoc tpe. nihil ẽ. ⁊ longũ ẽ iter. ⁊ nõ tutũ. Et nõ video q̃d
ꝓdeſſe poſſis. ſi veneris. Uale.

¶ Sequit̃ vna dũtaxat. ex. xv. libro.

¶ M. T. C. Lucio Paulo conſ. deſig. S. P. D.

ETſi mihi nũq̃ꝫ fuit dubiũ. q̃n te ppl's Roman⁹ ꝓ tuis ſum
mis in rẽpublicã meritis. ⁊ ꝓ ampliſſima familie dignitate.
ſummo ſtudio cũctis ſuffragijs ꝯſulẽ factur⁹ eſſet. tñ incredibili le
ticia ſu affectus. cũ id mihi nũciatũ ẽ. eũq; honorẽ tibi deos fortu
nare volo. atq; ex tua. maiorũq; tuoꝝ dignitate adminiſtrari. At/
q; vtinã pſens illũ diẽ mihi optatiſſimũ videre potuiſſe. ꝓq; tuis
ampliſſimis erga me ſtudijs. atq; b'nficijs tibi operã meã. ſtudiũq;

nauare Quā mihi facultatē. qm̄ hic nec opinatus. nec ĩprouiſus. ꝓ
uincie caſus eripuit. tn̄ vt te ꝯſulē rēpublicā ꝓ tua dignitate gerē-
tem videre poſſiꝫ. magnopere a te peto. vt operā des atqꝫ efficias.
ne q̇d mihi fiat iniurie. neve q̇d tpis ad meū annuū mun⁹ accedat
Qd̄ ſi feceris magn⁹ ad tua pſtina erga me ſtudia cumul⁹ accedet

¶ Sequunt̄ ex libro. xvj.

¶ M. T. C. Tyroni. S. P. D.

VArie ſuꝫ affect⁹ tuis lr̄is. valde priore pagina ꝑturbatus.
paulū altera recreatus. Quare nūc q̄dē nō dubito. qn q̄
plane valeas. te neqꝫ nauigatōni. neqꝫ vie ꝯmittas. Sa-
tis te mature videro. ſi plane ꝯfirmatū videro De medico. ⁊ tu bn̄
exiſtimari ſcribis. ⁊ ego ſic audio. ſꝫ plane curatōes ei⁹ nō ꝓbo Ius
em̄ tibi dandū nō fuit. cū κακοστομαχοσ eſſes. ſꝫ tn̄ ⁊ ad illū
ſcripſi accurrate. ⁊ ad Lyſonē. Ad Curiū vero ſuauiſſimū hoīem. ⁊
ſummi officij ſummeqꝫ hūanitatis multa ſcripſi. In his etiā. vt ſi
tibi videret̄. te ad ſe transferret. Lyſo em̄ noſter vereor ne negligen
tior ſit. Primū qꝛ oēs greci. deinde q꜡ cū a me lr̄as accepiſſet mihi
nullas remiſit. ſed eū tu laudas. Tu igit̄ q̇d faciendū ſit iudicabis
Illud mi Tyro te rogo. ſumptui ne parcas vlla in re. q̄ ad valetu
dinē opus ſit. Scripſi ad Curiū qd̄ dixiſſes. daret medico. ipi pu
to aliq̇d dandū eſſe. q̄ ſit ſtudioſior. Innūerabilia tua ſunt in me
officia domeſtica. forenſia. vrbana. prouincialia in re priuata. in re-
publica. in ſtudijs. in lr̄is nr̄is. Oīa viceris. ſi vt ſpero te validū
videro. Ego puto te belliſſime. ſi recte erit cū queſtore Meſcinio de-
curſurꝫ. nō inhūanus ē. teqꝫ (vt mihi viſus ē) diligit. ⁊ cū valitudi-
ni tue diligētiſſime ꝯſulueris. tū mi Tyro ꝯſulito nauigatōni. nulla
in re iā te feſtinare volo. nihil laboro niſi vt ſaluus ſis. Sic habeto
mi Tyro neminē eſſe. q̄ me amet. qn idē te amet. vt quū tua. ⁊ mea
maxime intereſt te valere. tū multis ē cure adhuc. dū mihi nullo lo
co deeſſe vis. nūqꝫ te ꝯfirmare potuiſti Nūc te nihil impedit. oīa de
pone. corpori ſerui. quantā diligentiā in valetudinē tuā ꝯtuleris. tā
ti me fieri iudicabo. Vale mi Tyro. vale. vale. ⁊ ſalue Lepta tibi ſa
lutē dicit. Vale. ſexto Idus Novēbris Lencade.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-142904-p0038-4

¶M.T.C.Tyroni.S.P.D.

TErtiā ad te hanc ep̄lam ſcripſi eadē die magis iſtituti mei tenendi cauſa (qꝛ nactus erā cui darē) ꝙ̄ q̄ haberē q̇d ſcriberem Igiť illa q̄tum me diligis. tātū adhibe in te diligētie ad tua innumerabilia in me officia. adde hoc qđ mihi erit gratiſſimū oīm. cum valetudinis rōnem (vt ſpero) habueris. habeto etiā nauigatiōis. in Italiā euntibꝫ ad me litteras dabis. vt ego eūtez Patras neminem pretermitto. Cura te mi Tyro q̄n nō ꝯtingit. vt ſimul mecū nauigares nihil eſt qđ feſtines. nec quicq̄ꝫ cures niſi vt valeas. etiaz atq̄ꝫ etiā vale. Septimo Idus Nouēbris. Actio vesperi

¶M.T.C.Tyroni.S.P.D.

QUo in diſcrimine verſeť ſalus mea ⁊ bonoꝝ omniū. atq̄ꝫ vniuerſe reipu. ex eo ſcire potes. ꝙ domos noſtras. ⁊ patriā ipſam vel diripiendā vel inflāmādā reliq̄mus. In eū locū res deducta eſt vt niſi quis deus vel caſus aliquis ſubuenerit. ſalui eſſe nequeamus Eq̄dē vt veni ad vrbē nō deſtiti oīa ⁊ ſentire. ⁊ dicere. ⁊ facere. q̄ ad ꝯcordiā ꝑtinerēt. ſꝫ mirꝰ inuaſerat furor nō ſolū iprobos. ſꝫ etiam hos q̇ boni habenť. vt pugnare cuperēt. me clamāte nihil eſſe bello ciuili miſeriꝰ Itaq̄ꝫ cū ceſar amentia quadā rapereť. ⁊ oblitus noīs atq̄ꝫ bonoꝝ ſuoꝝ Ariminū. Piſaurūz. Anconā Aretiū occupaſſꝫ vrbem reliq̄mus. q̄ꝫ ſapienter aut q̄ꝫ fortiter. nihil attinet diſputare Quo q̇dē in caſu ſumꝰ vides. ferūtur oīno ꝯditōes ab illo. vt Pōpeius eat in Hiſpaniā. Delectꝰ qui ſunt habiti. ⁊ p̄ſidia noſtra dimittantur. ſe vlteriorē galliā Domitio. citeriorem Conſidio nouiano (his eñ obtigerūt) traditurū. ad ꝯſulatus petitionē ſe vēturum neq̄ꝫ ſe iam velle abſente ſe rōnem haberi ſui. ſe preſentē trinūdinum petiturū. Accepimus ꝯditiones. ſꝫ ita vt remoueat p̄ſidia ex his locis. q̄ occupauit. vt ſine metu de ijs ipſis conditionibꝫ Rome Senatus haberi poſſit. Id ille ſi fecerit. ſpes eſt pacis. nō eñ honeſte leges imponūtur. ſed q̇duis eſt meliꝰ q̄ꝫ ſic eſſe vt ſumꝰ Sin ille ſuis ꝯditionibꝫ ſtare noluerit. bellū paratum eſt. eiuſmodi tñ qđ ille ſuſtinere nō poſſit. p̄ſertim cū a ſuis ꝯditionibꝫ ipſe fugerit. tantūmō vt eū intercludamꝰ. ne ad vrbē poſſit accedere. qđ ſperabamꝰ fieri

poſſe. Delectus em̄ magnos habebamus. putabā vſq3 illū metuere
ſi ad vrbem ire cepiſſet. ne Gallias amitteret. q̄s ābas h3 munitiſſi-
mas ꝑter trāſpadanos Ex hiſpaniaq3 ſex legiones. ⁊ magna auxi-
lia Afranio ⁊ Petreio ducibꝫ haberi a tergo videt̄ ſi inſaniet. poſſe
opprimi mō vrbe ſalua. Maximā aūt plagaz accepit. ꝙ is q̄ ſum-
mā auctoritatē in illiꝰ exercitu habebat Titus Labienꝰ ſociꝰ ſcele-
ris eſſe noluit. reliq̄t illū. ⁊ nobiſcū eſt. multiq3 idē facturi eſſe dicūt̄
Ego adhuc ore maritime ꝓſum a formijs. nullū maiꝰ negociū ſuſci-
pere volui. quo plus apud illū mee littere cohortatōeſq3 ad pacem
valerēt. Sin aūt erit bellū. video me caſtris. ⁊ certis legionibꝫ ꝓfu-
turū. habeo etiā illā moleſtiā. ꝙ Dolobella noſter apud Ceſarez eſt
Hec tibi nota eſſe volui. q̄ caue te ꝑturbēt. ⁊ īpediāt valetudinē tu-
am. Ego A. Uarroni. quē cū amatiſſimū mei cognoui. tuz etiam
valde tui ſtudioſuz. diligētiſſime te ꝯmēdaui. vt ⁊ valetudinis tue
rōnem haberet. ⁊ nauigatōis. ⁊ totū te ſuſciperet. ac tueret̄. quē om-
nia facturꝫ ꝯfido. recepit em̄ ⁊ mecū locutus eſt ſuauiſſime. Tu q̄m
eo tpe mecū eſſe nō potuiſti. quo ego maxime operā ⁊ fidelitatē deſi-
deraui tuam. caue feſtines. aut ꝯmittas vt aut eger. aut hyeme na-
uiges. Nūq3 ego te ſero veniſſe putabo ſi ſaluꝰ veneris. Adhuc ne-
minē videraz q̄ te poſtea vidiſſz q̄3 M. Uoluſius. a q̄ tuas lrās
accepi. qđ nō mirabar. Neq3 em̄ meas puto ad te lrās tāta hyeme
ꝑferri. S3 da operā vt valeas. ⁊ ſi valebis. cū recte nauigari pote-
rit. tū nauiges Cicero meꝰ in phormiano erat. Terētia ⁊ Tullia Ro-
me. Cura vt valeas. iiij. Calen. Februarias

¶ Cice. fi. Tyroni ſuo dulciſſ. S. P. D.

CUm vehemēter tabellarios expectarez quotidie aliq̄n vene-
rūt poſt diē. xl. ⁊ ſextū. q̄3 a vobis diſceſſerāt. quorū mihi ad-
uentus fuit optatiſſimꝰ. Nā cū maximā cepiſſem letitiaz. ex huma-
niſſimi ⁊ chariſſimi patris ep̄la. tū ꝟo iucūdiſſime tue lr̄e cumulū
mihi gaudij attulerūt. Itaq3 me iā nō penitebat. intercapedinē ſcri-
bendi feciſſe. ſ3 potiꝰ letabar. Fructū em̄ magnū humanitatis tue ca-
piebā ex ſilentio meaꝝ lrāꝝ. Uehemēter igit̄ gaudeo te meā ſine du-
bitatōe accepiſſe excuſatōnem. gratos tibi optatoſq3 eſſe. q̄ de me ru

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-142904-p0040-4

moꝛes afferūt. nō dubito mi dulciſſime Tyro. p̄ſtaboq; ⁊ enitar. vt indies magꝭ. magiſq; hec naſcēs de me duplicet opinio Quare qđ polliceris te buccinatoꝛē foꝛe exiſtimatōis mee. firmo id. ꝯſtātiq; aīo facias licet. Tātū em̄ mihi doloꝛē cruciatūq; attulerunt errata etatis mee. vt nō ſolū anim⁹ a factꝭ. ſʒ aures q̄q; a ꝯmemoꝛatiōe abhoꝛreāt. cui⁹ te ſolicitudinis. ⁊ doloꝛis ꝑticipē fuiſſe. notū exploꝛatūq; eſt mihi. nec id mirū Nā cū oīa mea cā velles mihi ſucceſſa. tū etiā tua. ſociuʒ te meoꝝ ꝯmodoꝝ ſemꝑ eē volui. Qđ igit̄ cū ex me doluiſti. nūc vt duplicet tuū ex me gaudiū p̄ſtabo. Cratippo me ſcito nō vt diſcipulū. ſʒ vt filiū eē ꝯiūctiſſimū. Nā cū ⁊ audio illū libenter. tū etiā ei⁹ ꝓpꝛiā ſuauitatē vehemēter amplectoꝛ. ſuʒ totos dies cū eo noctiſq; ſepenumero partē. exoꝛo em̄ vt mecū q̄ʒſepiſſime cenet. Hac introducta ꝯſuetudine ſepe inſciētib⁹ nobis. ⁊ cenātib⁹ obꝛepit. ſublataq; ſeueritate phīe. humaniſſime nobiſcū iocat̄. Quare da operā. vt hūc talē. tā iucūdū tā excellētē virū videas q̄ꝑmū. Nā q̄d ego de Bruto dicā. quē nullo tp̄e a me patioꝛ diſcedere. cui⁹ cū frugi. ſeueraq; eſt vita. tū etiā iucūdiſſima ꝯiūctio. Non eſt em̄ ſeiūct⁹ loc⁹ a philologia. ⁊ q̄tidiana σύζητήσει Huic ego locū in pꝛimo ꝯduxi. ⁊ vt poſſuʒ ex meis anguſtiis illi⁹ ſuſtēto tenuitatē. Preterea declamitare grece apđ Caſſiuʒ inſtitui. latine aūt apđ Brutū exerceri volo. Vtoꝛ familiarib⁹. ⁊ quotidianis ꝯuictorib⁹. q̄s ſecū Mytilenis Cratipp⁹ adduxit. hoīb⁹ ⁊ doctis. ⁊ illi pꝛobatiſſimis. Multū etiā mecū eſt Epicrates pꝛinceps Atheniēſiū. ⁊ Leonides. ⁊ hoꝝ ceteri ſil'es. τα μεν οὖν καθημασ De gorgia autē qđ mihi ſcribis. erat q̄deʒ in quotidiana declamatōe vtilis. ſed omnia poſtpoſui. dūmodo pꝛeceptis patris parerē. Διαρρηδὴν em̄ ſcripſerat. vt eum dimitterē ſtatim. tergiuerſari nolui. ne mea nimia σπουδὴ ſuſpitionem ei aliquam imponeret. deinde illud etiā mihi ſuccurrebat graue eſſe me de iudicio patris iudicare. Tuum tamen ſtudium. et conſilium gratum acceptumq; eſt mihi. Excuſationē anguſtiarū tui tempoꝛis accipio. Scio em̄ q̄ʒ ſoleas eē occupat⁹ Emiſſe te pꝛediū vehemēter gaudeo. feliciterq; tibi rem iſtā euenire cupio. Hoc loco me tibi ḡtulari. noli mirari. Eodē em̄

fere loco. tu quoqȝ emiſſe te feciſti me certiorē. habes vbi deponēde ſint vrbanitates ruſticus roman⁹ factus es. Cū ego mihi nūc ante oculos tuū iucūdiſſimū ꝯſpectū ꝓpono. videor videre ementem de ruſticas res. cū villico loquētē in lacinia. ſeruātē ex mēſa ſcđa ſemins. Sȝ qđ ad rem ꝑtinet. me tuȝ tibi defuiſſe. eque ac tu doleo Sȝ noli dubitare mi Tyro. q̄n te ſubleuatur⁹ ſim. ſi mō fortuna me p̄ſertim. cū ſciā ꝯmunē vob emptū eē iſtū fundū. de mādatis qđ tibi cure fuit ē mihi gratū. Sȝ peto a te. vt q̄ȝ celerrime mihi librari⁹ mittat. maxie q̄dē grec⁹. Multuȝ eñi mihi eripitur opere in exſcribendis hypomnematis Tu velim in ꝑmis cures vt valeas. vt vna συμφιλολογειν poſſim⁹. Antherꝫ tibi ꝯmendo. Uale

¶Cicero Fil. Tyroni. S. P. D.

Et ſi iuſta. ⁊ idonea vſus es excuſatōe intermiſſionis lraꝝ tuarū. tñ id ne ſepi⁹ facias rogo. Naȝ et ſi de reipub. rumoribꝰ ⁊ nūcijs certior fio. ⁊ de ſua in me volūtate ſꝑ ad me p̄ſcribit pater. tñ de q̄uis minima re ſcripta a te ad me ep̄la ſꝑ fuit gratiſſima. Quare cū in ꝑmis tuas deſiderē lras. noli ꝯmittere. vt excuſatōne poti⁹ expleas officiū ſcribēdi. q̄ȝ aſſiduitate litteraꝝ. Uale

¶M. C. Tironi. S. P. D.

Uerberaui te cogitatōis tacito dumtaxat ꝯuitio. q᷑ faſciculus alter ad me iā ſine tuis lrīs ꝑlat⁹ eſt. Nō potes effugere hui⁹ culpe penā. te patrono M. eſt adhibēd⁹. Iſqȝ diu ⁊ multꝭ lucubrationibꝰ ꝯmētata orōne. vide vt ꝓbare poſſit. te nō peccaſſe. Plane te rogo. ſicut olim matrē nr̄am facere memini. q̄ lagenas etiā ianes obſignabat. ne dicerēt inanes aliq̄ fuiſſe. q̄ furtim eēnt exiccate. Sic tu etiā. ſi q̄d ſcribas. nō habebis. ſcribito tñ ne furtū ceſſatōnis q̄ſiuiſſe videaris. Ualde eñi mihi ſꝑ ⁊ vera ⁊ dulcia tuis ep̄lis nūciāt Ama nos. ⁊ vale ¶Sequūt alie ſeparatim excerpte.

¶M. T. C. S. D. Titio

Et ſi vn⁹ ex omībꝰ minime ſum ad te ꝯſolandū accōmodat⁹. q᷑ tātū ex tuis moleſtijs doloris cepi. vt ꝯſolatōe ipē egerē. tñ cū longi⁹ a ſummi luct⁹ acerbitate me⁹ abeſſet dolor q̄ȝ tu⁹ ſtatui nr̄e neceſſitudinis eē. meeqȝ i te beneuolētie. nō tacere tāto in

tuo merore tãdiu. ſꝫ adhibere aliquã modicã ꝯſolatõem. q̄ leuare tu
um dolorē poſſet. ſi minus ſanare potuiſſet. Eſt aūt cõſolatio per/
uulgata quidē illa maxime. quā ſp̄ in ore atq; in aīo habere debem⁹
Homines nos vt eſſe meminerimus ea lege natos. vt oīb⁹ telis
fortune ꝓpoſita ſit vita noſtra. neq; eſſe recuſanduꝫ. quo minus ea
qua nati ſumus ꝯditõe viuam⁹. neue tam grauiter eos caſus fera/
mus. q̄s nullo ꝯſilio vitare poſſum⁹. euentiſq; alioꝝ memoria re/
petendis. nihil accidiſſe nobis noui cogitem⁹. Sꝫ neq; he. neq; ce
tere ꝯſolatões. q̄ ſūt a ſapiētiſſimis viris vſurpate. memorieq; cā lr̄is
ꝓdite. tātū videnť ꝓficere debere q̄ꝫtū ſtat⁹ ip̄e nr̄e ciuitatis. ⁊ hec ꝑ
turbatio tēpoꝝ ꝑditoꝝ. cū beatiſſimi ſint. q̄ liberos nõ ſuſceperunt
min⁹ aūt miſeri. qui his tēporib⁹ amiſerūt. q̄ꝫ ſi eoſdē aut bona de
niq; aliqua reipublice ꝑdidiſſent. Qđ ſi tuuꝫ te deſiderium mouet
aut ſi tuaꝝ rerū cogitatõe meres. nõ facile exhauriri tibi iſtū dolorē
poſſe vniuerſum puto. ſin illa te res cruciat. que magis amoris eſt
vt eoꝝ q̄ occiderūt. miſerias lugeas. vt ea nõ dicā. que ſepiſſime. ⁊ le
gi ⁊ audiui. nihil mali eſſe in morte. in qua ſi reſideat ſenſus. īmor
talitas illa potius q̄ꝫ mors dicenda ſit. ſin ſit amiſſus. nulla videri
miſera debeat. que nõ ſentiať. Hoc tū nõ dubitās ꝯfirmare poſſum
ea miſceri. parari. impēdere reipub. que q̄ reliq̄rit. nullo mõ mihi q̄
dē deceptus eſſe videať. Quid eſt eīm iam non mõ pudori. ꝓbitati.
virtuti ⁊ rectis ſtudijs. bonis artib⁹. ſed oīno libertati. ac ſaluti lo
ci. nõ me hercule quēq; audiui h̄ grauiſſimo ⁊ peſtilentiſſimo āno
adoleſcentulū. aut pueꝝ mortuū. q̄ mihi nõ a dijs īmortalib⁹ erep
tus ex his miſerijs. atq; ex iniq̄ſſima ꝯditõe vite videreť. Quare ſi
tibi vnū hoc detrahi pt̄. neq̄d his. q̄s amaſti. mali putes ꝯtigiſſe. ꝑ/
multū erit ex merore tuo diminutū. Relinqueť eīm ſimplex illa iam
cura doloris tui. q̄ nõ cū illis ꝯmunicabiť. ſed ad teipſum ꝓprie re/
fereť. in qua nõ eſt grauitatis. ac ſapientie tue. quā tu a puero pre/
ſtitiſti ferre īmoderatius caſuꝫ incõmodoꝝ tuorū. qui ſit ab eorum
quos dilexeris miſeria. maloq; ſeiūctus. Etenim euꝫ ſemper te. ⁊ p̄
uatis in reb⁹. ⁊ publicis p̄ſtitiſti. tuenda tibi vt ſit grauitas. ⁊ con
ſtantie ſeruiendū. Nam qđ allatura eſt ip̄a diuturnitas. que maxi/

mos luctus vetuſtate tollit. id nos preripere conſilio. prudentiaqꝫ debemus. Etenim ſi nulla vnqꝫ fuit liberis amiſſis tam imbecillo mulier animo. que nō aliquando lugendi moduꝫ fecerit. certe nos qđ eſt dies allatura. id ꝯſilio anteferre debemus. neqꝫ expectare temporis medicinā. quā rōne repſentare poſſimꝰ. His ego litteris ſi qđ profeciſſem. exiſtimabā optandū qddā me eē aſſecutū. ſi minꝰ forte valuiſſent. officio tñ eſſe functū bñuolētiſſimi atqꝫ amiciſſimi. queꝫ me tibi. ⁊ fuiſſe ſꝑ exiſtimes velim. ⁊ futuꝝ eē ꝯfidas. Uale

¶M. T. C. Sextio P. filio. S. P. D.

NOn obliuione amicicie noſtre neqꝫ intermiſſione ꝯſuetudinis mee. ſuperioribꝫ temporibꝫ ad te nullas litteras miſi. ſed ꝙ priora tēpora in ruinis reipub. noſtriſqꝫ iacuerūt. poſteriora autē me a ſcribendo tuis iniuſtiſſimis atqꝫ acerbiſſimis incommodis retardarūt. Cum vero ⁊ interuallū iam ſatis longuꝫ fuiſſet. ⁊ tuam virtutē animiqꝫ magnitudinē diligētius eſſem mecū recordatꝰ. nō putaui eſſe alienū inſtitutis meis hec ad te ſcribere. Ego te. P. Sexti ⁊ p̄mis tēporibꝫ illis. quibꝫ in inuidiā abſens. ⁊ in crimen vocabare. defendi. ⁊ cuꝫ in tui familiariſſimi iudicio ac periculo tuū crimen ꝯiungeref. vt potui. accuratiſſime te tuāqꝫ cauſam tutatꝰ ſum ⁊ proxime recenti aduentu meo. cū reꝫ aliter inſtitutā. offendiſſem ac mihi placuiſſet. ſi affuiſſem. tñ nulla in re ſaluti tue defui. cumqꝫ eo tēpore inuidia annone. inimici nō ſolū tui. verūetiā amicorū tuorū. iniq̄tas totius iudicij. multaqꝫ alia reipub. vitia pluſqꝫ cā ipſa veritaſqꝫ valuiſſent Publio tuo neqꝫ opera. ne ꝯſilio. neqꝫ labore. neqꝫ gratia. neqꝫ teſtimonio defui. Quāobreꝫ oībꝫ officijs amicicie diligēter a me. ſancteqꝫ ſeruatis. ne hoc qdē p̄termittēdū eē duxi. te vt hortarer. rogarēqꝫ. vt ⁊ hominē te ⁊ virū eſſe meminiſſes. id eſt vt ꝯmunē incertūqꝫ caſum. queꝫ neqꝫ vitare q̇ſqꝫ noſtꝝ neqꝫ p̄ſtare vllo pacto p̄t. ſapienter ferres. ⁊ dolori fortiter. ac fortune reſiſteres cogitareſqꝫ ⁊ in noſtra ciuitate. ⁊ in ceteris q̄ rerū potite ſunt. mltis fortiſſimis atqꝫ optimis virꝭ iniuſtis iudicijs tales caſus incidiſſe Illud vtinā ne vere ſcriberē ea te repu. carere. in q̄ neminē prudēteꝫ hoīem res vlla delectare poſſet. De tuo āt filio vereoꝝ. ne ſi nihil ad

te ſcripſerim. debitū ciꝰ virtuti videat teſtimoniū nō cepiſſe. ſin aūt oia ꝗ̄ ſentio ꝓſcripſerim. ne reficerē meis lr̄is deſideriū ac dolorē tuum. Sꝫ tn̄ prudētiſſime facies. ſi illius pietatē. ꝟtutē. induſtriam vbicūqꝫ eris. tuā eē tecūqꝫ duces. Nec eñ minꝰ nr̄a ſunt ꝗ̄ aīo complectimur. qꝫ ꝗ̄ oculis intuemur. Quāobrē ⁊ illiꝰ eximia virtꝰ ſummuſqꝫ in te amor. magne tibi ꝯſolatōi debet eſſe. ⁊ nos ceteriqꝫ ꝗ̄ te nō ex fortuna. ſꝫ ex ꝟtute tua pendimꝰ. ſempqꝫ pēdemꝰ. ⁊ maxime amici tue ꝯſcientie. cū tibi nihil merito accidiſſe reputabis. ⁊ illud adiūges Hoies ſapiētes turpitudine nō caſu. ⁊ delicto ſuo. nō aliorū iniuria ꝯmoueri. Ego ⁊ memoria nr̄e veterꝭ amicicie ⁊ ꝟtute atqꝫ obſeruātia filij tui monitꝰ. nullo loco deero. neqꝫ ad ꝯſolādū. neqꝫ ad leuādū fortunā tuā. ſi qd ad me forte ſcripſerꝭ ꝑficiam. ne fruſtra ſcripſiſſe arbitrere. Uale

¶ M. T. C. fabio. S. P. D.

ET ſi egomet ꝗ̄ te ꝯſolari cupio. ꝯſolādus ipē ſum. ꝓpterea ꝙ nullā rem grauius iādiu tuli qꝫ incōmodū tuū. tn̄ te magnopere nō hortor ſolum. ſed etiam pro amore noſtro. rogo atqꝫ oro te colligas. virūqꝫ prebeas. ⁊ qua conditōne oīes homines ⁊ quibꝰ tēporibꝰ nati ſumus cogites. Plus tibi virtus tua dedit. qꝫ fortuna abſtulit. ꝓpterea ꝙ adeptus es. qđ non multi hoīes noui. amiſiſti qđ plurimi hoīes nobiliſſimi. Ea deniqꝫ videtur ꝯditio impendere legū. iudicioꝝ. tēpoꝝ. vt optime actū cū eo videat̄ eſſe. ꝗ̄ qꝫ leuiſſima pena ab hac republica diſceſſerit. Tu vero qui ⁊ fortunas ⁊ liberos habeas. ⁊ nos ceteroſqꝫ neceſſitudine ⁊ beniuolētia tecum ꝯiūctiſſimos. quiqꝫ magnā facultatē ſis habiturus nobiſcū. ⁊ cum oībus tui viuendi. ⁊ cum vnū ſit iudiciū ex tā multis qđ repꝛhēdat̄. idqꝫ vna ſentētia eaqꝫ dubia. potētia alicuiꝰ ꝯdonatū exiſtimetur. oībꝰ his de cauſis debes iſtā moleſtiā qꝫ leuiſſime ferre. Meus animꝰ erit in te liberoſqꝫ tuos ſp. quē tu eſſe vis. ⁊ ꝗ̄ eē debet. Uale

¶ M. T. C. Ruffo. S. P. D.

ET ſi mihi nunqꝫ dubium fuit. quin tibi eſſem chariſſimus tamē quotidie magis id perſpicio. extatqꝫ id qđ mihi oſtenderas qbuſdā lr̄is. hoc te ſtudioſiorē in me colēdo fore qꝫ in ꝓuincia fuiſſes (⁊ ſi meo iudicio nihil ad tuū ꝓuinciale officiū addi pt)

quo liberius iudicium poſſet eſſe tuū. Itaq; me ꝛ ſuperiores lr̃e tue admodū delectauerūt. quib; ꝛ expectatū meū aduentū abs te amāter videbā. ꝛ cū aliter cecidiſſet. ac putaſſes. te meo ꝯſilio magnopere eſſe letatū. ꝛ his proximis litteris magnū cepi fructū ꝛ iudicij. ꝛ officij tui. Iudicij. qđ intelligo te id qđ om̄es. ac boni viri facere debent. nihil putare vtile eſſe niſi qđ rectū honeſtūq; ſit. Officij. qđ te mecū qđcūq; cepiſſem ꝯſilij. polliceris fore. quo neq; mihi gratius. neq; (vt ego arbitror) tibi honeſtius eſſe quicq̄ p̄t. Mihi conſilium captū tamdiu eſt. de q̄ ad te nō quo celādus eſſes. nihil ſcripſi antea. ſed q; ꝯmunicatio ꝯſilij tali tempore. quaſi quedā admonitio videtur eſſe officij. vel potius efflagitatio ad coeūdam ſocietatem. vel periculi vel laboris Cum vero ea tua ſit volūtas. humanitas beniuolentia erga me. libēter amplector talē animū. ſ; ita (nō em̄ dimittā pudorē in rogando meū) ſi feceris id qđ oſtēdis. magnam habeo gratiā. ſi non feceris ignoſcam. ꝛ alterū timori. alterum mihi te negare nō potuiſſe arbitror. Eſt em̄ res ꝑfecto maxima. q̄d rectum ſit apparet. q̄d expediat obſcurū eſt. ita tamē vt ſi nos ij ſumus q̄ eſſe debem⁹. id eſt ſtudio digni ꝛ lr̃is noſtris. dubitare non poſſum⁹. quin ea maxime ꝯducant. que ſunt rectiſſima. Qđ tibi ſi ſimul placebit. ſtatim ad me venies. ſin idē placebit. atq; eodē modo. nec ꝯtinuo poteris. om̄ia tibi vt nota ſint faciā. Quicq̄d ſtatueris. te mihi amicū. ſin id qđ opto. etiā amiciſſimū iudicabo Uale

¶ M. T. C. A. Torquato. S. P. D.

PEto a te. ne me putes obliuione tui rari⁹ ad te ſcribere q̄ ſolebam. ſed aut grauitate valetudinis (qua tamē iam paululū videor leuari) aut q2 abſim ab vrbe. vt qui ad te proficiſcant̄ ſcire non poſſim. Quare velim ita ſtatutū habeas. me tui memoriā ſumma cum beniuolentia tenere. tuaſq; omnes res non minori mihi cure. q̄ meas eſſe. Quod maiore in varietate verſata eſt adhuc tua cauſa. q̄ homines. aut volebant. aut opinabantur. mihi crede non eſt pro malis temporum qđ moleſte feras. Neceſſe eſt em̄. aut armis vrgeri rēpub. ſempiternis. aut his poſitis recreari aliquādo aut fundit⁹ interire. ſi arma valebūt. nec eos a q̄b; receſſeris vereri

debes. nec eos. quos adiuuiſti. ſi armis aut deditione poſitis. aut defatigatione abiectis aut victoria detractis. ciuitas reſpirauerit. & dignitate tua frui tibi. ꝛ fortunis licebit. Sin om̄ino interierint oīa fueritq̄ꝫ is exitus. quē vir prudētiſſimus M. Anthonius iā tū timebat. cū tantū maloꝝ inſtare ſuſpicabat᷑. miſera ē illa q̇dē ꝯſolatio tali p̄ſertim ciui. ꝛ viro. ſꝫ tn̄ neceſſaria. Nihil eſſe p̄cipue cuiq̄ꝫ dolendū in eo qđ accidat vniuerſis. Que vis inſit in his paucis ꝟbis. (plura em̄ ꝯmittenda ep̄le nō erant) ſi attendes. qđ facis. ꝓfecto etiā ſine meis lr̄is intelliges. te aliq̇d habere. qđ ſperes. nihil qđ aut hoc. aut aliquo reipublice ſtatu timeas. Oīa ſi interierint cū ſupſtitez te eſſe reipublice. ne ſi liceat q̇dē velis. ferendā eē fortunā. p̄ſertim q̄ abſit a culpa. Sꝫ hec hacten⁹ Tu velim ſcribas ad me q̇d agas. ꝛ vbi futur⁹ ſis. vt aut q̄ ſcribā. aut q̄ veniā ſcire poſſiꝫ. ꝛ vale

¶ M. Cicero. Trebatio. S. P. D.

EGo te ꝯmēdare nō deſiſto. Sꝫ q̇d ꝓficiam ex te ſcire cupio Spem maximā habeo in Balbo. ad quē de te diligētiſſime et ſepiſſime ſcribo. Illud ſoleo mirari nō me toties accipe tuas lr̄as quoties a Qu. fratre mihi afferunt᷑. In Britania nihil eē audio neq̄ꝫ auri. neq̄ꝫ argēti. Id ſi ita ē. eſſedū aliqđ ſuadeo capias. ꝛ ad nos q̄ꝫ primū recurras Sin ſine Britania tn̄ aſſeq̄ id qđ volum⁹. poſſumus. ꝑfice vt ſis in familiarib⁹ Ceſaris. multum em̄ te in eo frater adiuuabit meus. multū Balbus. ſꝫ mihi crede tuus pudoꝛ. ꝛ laboꝛ plurimū. impatorē liberaliſſimū. etatē opportuniſſimā. ꝯmendationē certe ſingularem habes. vt tibi vnum timēdum ſit. ne ipe tibi defuiſſe videare. Vale.

¶ Cicero Trebatio S. P. D.

CHryſippus Vectius Cyri architecti libertus fecit. vt te non immemorē putarē mei. ſalutē em̄ mihi ꝟbis tuis nunciauit. Valde iā lautus es q̄ grauere. lr̄as ad me dare hoī p̄ſertim ꝓpe domeſtico. Sđ ſi ſcribere oblitus es. minus multi iā te aduocato. cāadent. Si noſtri oblitus es. dabo operā. vt iſtuc veniā anteq̄ꝫ plane ex aīo tuo effluo. Sin eſtiuoꝝ timoꝛ te debilitat. aliq̇d excogita vt feciſti de Britania. Illud q̇dē ꝑlibenter audiui ex eodē Chryſip-

po te eſſe Ceſaris familiarē. ſed me hercule mallem id. qđ erat equi-
us. de tuis rebꝫ ex tuis lr̄is ꝗꝫ ſepiſſime cognoſcere. qđ certe ita fie-
ret. ſi tu maluiſſiſſes beneuolentie. ꝗꝫ litiū iura ꝑdiſcere. Sꝫ hec io-
cati ſumus ⁊ tuo more. ⁊ nō nihil etiā noſtro. Te valde amamus.
nos a te amari tum volumꝰ. tū etiā ꝯfidimus. Uale.

¶ Ortwinꝰ Gratiꝰ Agrippinenſ. phus Joſepho
Horlennio S. P. D.

PEruenerūt primis hiſce diebꝫ ad manꝰ nr̄as aliquot e multꝭ
M. T. Ciceronis epl̄e. ꝗs pleriꝗꝫ ſelectas atꝗꝫ elegātes. iu-
uenibuſꝗꝫ magis idoneas eē ꝯtendūt Oblate inꝗꝫ nobis ſunt Jo-
ſephe nr̄i amantiſſime. verꝫ ita inermes. ita corrupte. ita pluſculis
ſparſe mendis. ita demū Ciceroniano nitori degenerātes. ⁊ integris
nōnūꝗꝫ deficiētes orationibꝫ. vt neꝗꝫ ſuo auctori. oratoꝝ oīm pn-
cipi. eloquētie palmā ꝯcedere. neꝗꝫ Aldo Manutio (ad cuiꝰ exem-
plar ꝑperā ſeſe alibi correctas ignorabāt) merite ꝟtutis honorem
ꝯfirmare viderenť. Quapropter ⁊ ad tui honorē nōis. ⁊ ad ſtu-
dioſoꝝ oīm vtilitatē. priſtine illas integritati vtcūꝗꝫ reſtituentes.
greca. ꝗ̄ ⁊ in ceteris id genꝰ exēplaribꝫ deſyderanť (ꝗꝫꝗꝫ nō eadem
apud oēs lectio ſit) haud incōſulto latinis miſcenda cenſui. Hāc
igiť opellā vir preſtātiſſime vt boni ꝯſulas. nec alteriꝰ cōmodi grā-
tie poſthac dignitatꝭ ratōem obliuiſcare. te etiā atꝗꝫ etiam rogo.
Uale feliciter ⁊ cui ꝗđ cōmittas vide. tibiꝗꝫ (vt facis) ꝑſuade Cice-
ronis potiſſimū eloquentiā. nectare atꝗꝫ ambroſia ſuauiorē. Iterū
vale. Et me Rhodolpho Langio viro iſtic clariſſimo atꝗꝫ optimo
plurimū cōmenda. Colonie ex officina lr̄aria ingenuoꝝ liberorum
Quentell. Anno. M. ccccc. xvj. quarto kalendas Maij.

ΤΕΛΟΣ

resurgunt ... in operibus consolationis
scandalizatus in ...

Ad Phyllida

dic
Cui sit tua risus quod sit tamen candida villis

accessibus
Ante ... consuesti ... sed tua ...

Cui ... cura ... negocia ... tractas

Bonum hic sit ... sine ...
inde negocia fratribus / fratribus ...
Vis fieri ... tamen fratribus ...

cum / deus
Addiciat ... vir ... agis ...

Ad Aemilianum / discipulus

in honesto
Nil de vitali de turpi et opprobrio

casta honesta
Aut quod ... dicat proba ...

De bis Aemiliani suscitari

frequentando intrant
Quod sint monachi domum frequentant

monachi isti / casti
Bene ... viri et pudici

Ut sunt mariti de patientis

manus / villis
Ut fratribus: tamen ob ... solus

domus
Et mittit: foris ...

magna fratribus
Quam ... fratribus admittit ...

[illegible] possessio [illegible]

Et [illegible] erat apud [illegible] aliquid audivit [illegible] aliquid [illegible] intellectum [illegible] illi dicebat est in asino ad liram [illegible] asino posita circa liram [illegible] audit sonum lire [illegible] intelligit [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] sit aliquis audiens [illegible] intellectum [illegible] in asino ad liram

Respondet [illegible] obiectioni [illegible] posset [illegible] sibi obiicere [illegible] dicendo [illegible] gloriam et [illegible] utilitatem omni obiectioni respondet dicens [illegible] requiritur [illegible] et ad veritatem [illegible] conclusionis [illegible] debet servari [illegible] amplicacio [illegible] homo et mortale sit [illegible] ergo mortale [illegible] sit homo. 2o requiritur observacia [illegible] restrictionis in qualitate et quantitate [illegible] sit quantitate [illegible] ergo nullus [illegible] 3o debet servari appellacio [illegible] sicut ista [illegible] tenetur [illegible] et [illegible] sit [illegible] quantitate [illegible] tertia consistit est [illegible] ut sit appellacio [illegible] ut [illegible] 4o debet servari eadem suppositio [illegible] ista [illegible] [illegible] sit [illegible] ergo [illegible] 5o debet observari [illegible] primus [illegible] sic [illegible] currit sit [illegible] ergo [illegible] homo [illegible] et ultimo [illegible] in predicato [illegible] obliquo [illegible] ad obliquum [illegible] additur [illegible] ut hic [illegible] in forma [illegible] ergo [illegible] in forma [illegible]

racionalis / temporalis / localis / [illegible] — ut sortes — racionale

Sortes currit [illegible] Sortes currit [illegible] Sortes [illegible] ut petrus [illegible]

[illegible] in glossa [illegible] Sortes [illegible]

Sortes currit sortes movetur [illegible] Sortes [illegible] ubi petrus [illegible]

[illegible] in glossa [illegible]

[illegible] in glossa [illegible] Sortes currit

alienatum cum uir
in medium produci
[illegible] ceperunt· q[ui] prima
[illegible] voce coacti sunt·
[illegible] disputatorem
R[esponsorium] [illegible]
[illegible]
blando confortat alloquio
virgo [illegible] xpi [illegible]
[illegible] v.
Ducit virgo de custo
dia cum magestate pug
[illegible] signo crucis [illegible]
[illegible]: ab angelo in
visitata· et de victori
a cum primo· et princi
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ipsum [illegible] et socios

ius· et [illegible] respuentes [illegible]
marentius fecit cremari [illegible]
de octobris V[ersus] angelus interea
[illegible] virgo beata ne timeas [illegible]
[illegible] gratia [illegible] confortatus
[illegible] splendorem puella
Audiens regi [illegible]
na [illegible] [illegible]
[illegible]
bat ignorante viro ad ipsam
si posset accedere: [illegible]
posset porphirio duci [illegible]
[illegible] consilium [illegible]
[illegible] in medio [illegible]
[illegible] in coro
nam auream [illegible]
[illegible] dicebat in missa· R[esponsorium]
O [illegible] feliciter [illegible] plures
quos [illegible] hostis
V[ersus] [illegible] porphirio [illegible] martir

[illegible]
[illegible] pie [illegible]
[illegible] filia [illegible]
[illegible]
[illegible]
V[ersus] [illegible]
R[esponsorium] [illegible]
[illegible]
V[ersus] [illegible]
[illegible] R[esponsorium] [illegible] Laud[es]
Passionem gloriose virginis katerine
plebs celebret [illegible]
memorans [illegible]
[illegible] Post [illegible]
alma ad [illegible]
[illegible]
[illegible] A[ntiphona] [illegible]
[illegible] rex [illegible]
[illegible]
[illegible] A[ntiphona] [illegible]

[illegible]
[illegible] rex celestis [illegible]
katerine [illegible]
[illegible]
[illegible] A[ntiphona] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] lucet spectabilis [illegible]
[illegible]
[illegible] A[ntiphona] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Bened[ictus]
Deus qui nos [illegible]
in [illegible] tuo[rum]
[illegible]
[illegible]
[illegible] nos ibidem [illegible]
adiuvari· Cap[itulum]
Benedictus [illegible]

[illegible]
[illegible] ois carne
[illegible] gaudentes a [illegible]
[illegible] dignum [illegible]
[illegible] xpi [illegible]
Bonos De apl̄is [illegible]
Vnc elegistis [illegible] ego
[illegible] · et posui nos ut
[illegible] afferatis et
[illegible] maneat · Aliud
[illegible] maius hac [illegible]
[illegible] in nos [illegible]
[illegible] voluntate [illegible]
nobis [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Coll̄ ·
Concede [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Da nobis [illegible]
[illegible] apl̄i [illegible]
venerand[a] [illegible]
[illegible] nobis augeat [illegible]
salutem · [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Si quis ad hanc [illegible]
dignitatem · ut [illegible]
[illegible]
dona [illegible] precepit [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
Virgo sancta katerina grecie gemma
[illegible] alexandria [illegible]
In alexandria erat [illegible]
puella que dā nomine [illegible]
[illegible] · costi [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] fuit · ut [illegible]
[illegible]
[illegible] puella virgo [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Hec [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Cum [illegible]
[illegible] religione
ipsa [illegible]
[illegible] puella [illegible]
[illegible] costi [illegible]
[illegible] ancilla [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
V[illegible]

Marci Tullij Ciceronis Epiſtole aliquot ele gantiores ſelecte. quibus nihil melius. nihil fructuoſius ſtudioſis ipſis adoleſcentib⁹ prelegi poteſt.

Σημοίωσαὶ ἀράγγροστας

¶ Intermiſta quoq; ſunt locis ſuis greca quedā hactenus in ceteris deſiderata. Nec omiſſum deniq;. quoto Ciceronis libro Ep̄le ipſe ad exēplar Aldi atq; Creſcētinatis iā tādē correcte ꝯtineant

Ioānis Murmellij Epigrāma

Marcus in eloquij Cicero ſtetit arce latini
Vergilij palmam culta poeſis habet
Hunc ediſce. tibi ſi ſunt bona carmina cordi
Illum. ſi numeris verba ſoluta placent

Ortwini Gratij Diſtichon

Laudibus innumeris toto celebrabitur orbe
Eloquium Marci qui Ciceronis amat